

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

تاریخ و احوال و ...

موقوفه نایب السلطنه

محرر و اميد خير
تفصيل

سید محمد علی

21

م

11

$\frac{1}{2}$

10

[illegible]

مجلس فی فقه متعال خرد لایه

ان الاعلاد و اما اسرارها الحرج
لوی علیک علم من
۸۲ $\frac{11}{27}$ بها زائر

١٠٠

قاریغ نبیتر
 شماره صومی
 شماره صومی

فہرست حوالہ

[illegible]

مرحوم

۷
و امام رضا

وہیال بقولہ تغیر زائرہ فور

دستور از خجسته

ابواب فخره في هذا التوسل الى الوهاب بن هاشم الكاظمي

[illegible]

وَعَدُّوْهُمْ نِعْمًا

باب اول فی تشخیص صحیح و قاصد و منافق

[illegible]

در اعمال متعلقه تصحیح ضاق

[illegible]

محمد معرکیا و باران

ما يترك من الصلاة إذا صلوا ورفع أشكال أذان

ان وصولات بفرستی پیغمبر صلی الله علیه و آله از نزد ذکر انحضرت در آن صمد و قاضی حضرت
وایت کرده که از خود وصولات بفرست بر پیغمبر هرگاه که بگوید و اما دان که کند: را در گذر
کنند نزد خود را دان و غیر آن و ظاهر این حدیث دلالت می دهد بر وجوب صلوات بر آن
حضرت هرگز که کند یا شنیده هرگاه که ذکر کند و اما باید شود ذکر او را یا بخواند احادیثی
و بعضی قابل وجوب شد اندک و بعضی مخصوص به اندک باشد و قول اول از احادیث
و اقوالی از ب و قدر واجب است شود بکثرت اللهم صل علی محمد و آل محمد و اما از غیر و اقوال
شده است که چون نازل شد این مذکور و گفت با رسول الله سلام بر شما و از انسانی که
میگوید است صلوات بر این پیغمبر فرمود بگوید اللهم صل علی محمد و آل
محمد کما صلیت علی ابراهیم و آل ابراهیم ^و این حدیثی ظاهر است که مراد
از بیان افضل گفتن صلوات بر انحضرت نه اینکه مخصوص بر نبی و واجد باشد
منزله است که هرگاه صلوات بفرستی بر این نبی و خاندان نبی این که انحضرت از جمله
ایم است پس صلوات بر انحضرت فرستاده می شود و از وضع صلوات بر ابراهیم
غرض از تشبیه است که مخصوص پیغمبر و آل او صلواتی در یکبار علیه و مثل صلوات
بر اهل بود یا نه از غیر ایشان از ائمه الابرهم پس بر ایشان لازم می آید خلاف
مذکور که فرستاده است یا اهل بلغت که هر دو وجه این پیغمبر تشبیه کنند باید که
بجای آید از تشبیه و حال آنکه پیغمبر افضل بود از ابراهیم و شکی نیست که صلواتی بر
الابرهم باشد من حیث العموم اقول این را غرض بعضی باشد بر وجه بعضی
صلوات بر ابراهیم که پیغمبر اعجاز است ^و اقول این تشبیه از تشبیه بعضی صلوات بر نبی
و آل او و تشبیه اندک بزرگ نه اندک ذکرش با اهل کمال است بر هرگاه که بعضی
این فصل که بیان از واقع است و یا ناشی می شود در احادیث و روایات یا ناشی از ائمه

[illegible]

ع

در اذیاب اقامه و دعا و اذیاب السیما به شمان

اَجِبْ قَلْبِي يَا اَوْعِي عَيْشِي مَا كُنَّا وَنَرِيهِ دَاوَا اَجِبْ قَلْبِي لَعْنَةِ قَبْرِ سَوَّلَكَ صَلَّ صَلَّ صَلَّ
 قَالُوا مَشَقَّ قَرَأَ اَلْعَبْدَانِ خُجُوْا فَرَدَّ عَلٰى اَمْرِ اَمْرٍ هُوَالِ بِنْتِي حَاجِبٌ خُجُوْا
 بِرِجْزٍ قَدْ رَدَّ وَابَتْ سَلَامَتُكَ جَفِيْرَكَ دَعَا بِنَا اَنَانِ وَاَمَرَهُ دَرْدَكُهُ بِمُخَوِّدِ عِبْدَانِ
 مَرْحُومَةٍ جَهْرًا قَامَهُ وَجَلَّابِي اُوْرِي دَن جَمِيعِ اَدْبَابِ اَمْرِكَ اَنَانِي وَكَلَّمَ اَشْرَافُ اَكْثَمَهَا
 دَرْ كُوشَه وَبَلَد كَرْدَن اَز اَوْرِي كَلَه بَا اَمَّا هَسْتَه تَرِي شَاد وَكَدَكْدَه لَه لَه دَاشْتَن
 وَابَتْ اَسْتَدَن دَرْ حَالِ قَامَ بِهْمُ اَسْتَدَن حَالِ اَنَانِ وَبِي كُوْرِي كُوْرِي دَارَغْ شُوْ اَز اَنَانِ
 اَكْدَر وَبَعْدَ اِيْلَاغِي اَلْاَكْثَرُ اِيْلَاكُ تَوَجَّهْتُ وَرَضَانَاكَ طَلَبْتُ وَتَوَلَّوْا اِيْلَاكُ
 وَبَلَتْ اَمْنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اَلْاَكْثَرُ صَلَّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَفْتَحْ قَلْبِي
 لِاَكْثَرُ وَتَجَنَّبْ عَنَّا دِيْلَكُ وَلا تَرَحُّ قَلْبِي عَنَّا دَرْ هَدِيْتِي وَتَقَبَّلْ مِنِّي اَكْثَرُ
 رَحْمَةً اَكْثَرُ اَلْوَهَابُ وَابَدِي اَسْمِي دَرْ اَزَاوَا قَا وَخُشْعُوْ وَكَلِّدَارِي تَشْكِيَا
 خُودَ دَرْ رُفُوْ دَانَهَا مَقَابِلِ اَنُوْهَا وَبَكْسِي اِيْمَانِ قَلَمًا خُودَ رَا بَقِيْدَ رَسْمِ كَشَادَه
 اَزِي كَلِي كَا بِاِيْلَ شَبَرِ نَكَا اَمِنْ بُوْصَعِ خُودِ وَخُودِ خُودَ دَرْ اَوْرِي نَا كَرِي اَسْتَدَن
 وَكَلِّدَارِ اَمْرُوْ اَز اَنُوْ اَمْرُوْ عِبْدَانِ اَقْدَقْدِي اَدَا دَن اَضَاعُ وَاجِبِ جَهْتَه فَرَا نِ دَرْ اِيْمَانِ
 خُدَا اَلْحَقَّ وَفَارَنِ دَارِيْتِ دَا بِلَا اَز هَفْتَه بِهْمُ كَلِي دَن دَرْ اَمْرِي دَشْتَه اَلْوَدَّ بِهْمُ
 كَدَه دَسْتَا بِهْتِ عَمَلَه رَا شَد اَلْوَدَّ اَكْثَرُ اَبَكِي كَبِيْجَه بَا شَد اَسْتَدَن فَرِيْشْتَه اَكَا بَا اَدَا اَنَا
 كَشَادَه بَا شَد وَابَدِي اِيْلَا كِيْ كِيْ كِيْ نَزَارَاتِ دَارِ سَهْمِ دَاشْتَن وَتَمَامِ اِيْلَا كِيْ اَسْتَدَن اَز اَمْرُوْ
 اَن وَدَرْ دِيْقَتِ دَوَا مَرْغَبِيْلِي قَرِيْبِ خَاجِه كَرْدَشْتَه دَرْ كِيْ تَقِيْنِ مَعْلُوْمُوْ مَطْلَعِي كَبِيْجَه اَمْرُوْ
 نَزَارِ اَقْرَبِ اَن وَمَعَا اَمْرُوْ اَسْتَدَن اَمْرُوْ نَا مَرْغَبِ دَوَا اَحْوَالِ رَجْعِ اَمْعَادِي خُودِ اَضْعَادِ
 غَيْرَه يَا دَن جَدَا سَارِ وَبُخُوْ اَن مِيْلَانِ هَفْتَه كِيْ كَرِيْنَه دَسْ اَعْلَا كِيْ دَرْ اَوْرِي كَرْدَشْتَه
 اَسْلَامَه دَرْ كَفَا تَبَسْمُوْ اَضْحَكُ ضَحَّاكُ دَعَا اَوْرِي بَدَلِ اَكْثَرُ اَسْتَدَن

در حرر مؤا و کسور

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باز در مجلسی است و از غیبه وارد می شود

[illegible][illegible]

مجلس

مرزا اب تشهد و از کائنات

[illegible][illegible]

مَصْرًا بِإِذْنِ رَؤُوفَةٍ اللَّهِ لِنَفْسٍ مَا كُنَّا مِنَ الْإِلَهِ الْأَنْتَ سَمِعْنَاكَ لَمْ
 كُنَّا مِنْ الظَّالِمِينَ فَاصْبِرْنَا لَهُ وَصَبَحْنَا مَعَهُ الْقِيَامَ وَكَذَلِكَ نَحْنُ الْمُؤْمِنِينَ
 حَسْبَنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ وَفَضَّلَ لِمَنْ سَبَقَهُمْ مَا
 شَاءَ اللَّهُ لَأَحُولَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَأَنْتَ شَاءَ الْإِنْسَانُ مَا شَاءَ
 اللَّهُ وَإِنْ كُنَّا لَنَا حَسْبِي الرَّحْمَنُ الرَّؤُوفُ حَسْبِيَ الْخَالِصُ مِنَ الْخُلُوفِ حَسْبِيَ
 الْإِلَهِ مِنْ الرَّؤُوفِينَ حَسْبِيَ الَّذِي لَا تَزُولُ حَسْبِيَ مَنْ كَانَ مَذْكَرُهُ
 حَسْبِيَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْ وَرَؤُفَ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ بَعْدَ
 إِذَا مَا يَكُونُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَفْعَلَ الْبَلَدَ قَبْلَ ذَلِكَ وَمَا لَنَا إِلَّا اللَّهُ
 بِرَحْمَتِهِ خَلَقَنَا حَبْدًا وَنَحْنُ عَنْ غَيْرِهِ بَعِثْتَهُ وَجُودِهِ وَكَرَمِهِ مَرَجًا
 إِلَى الْبَيْتِ وَإِنَّا نَكُونُ بِطَاعَتِهِ بِكُونِ جَنَابِهِ كُلُّهُنَّ مِنَ الْكَائِنِينَ وَاللَّغَا
 نَكُونُ بِحُجُودِهِ بِكُونِ الْكَائِنِينَ اللَّهُ شَيْخُ الْإِسْلَامِ مَا لَنَا إِلَّا اللَّهُ
 وَهَلَا لَنَا شَيْءٌ لَهُ وَأَتَمُّهُنَّ فِي الْعَقْلِ عَيْنٌ وَرَسُولُهُ وَشَهِيدَانِ الْإِنْسَانِ
 آيَةُ الْأَرْسِيَّةِ وَمَا أَرَادَ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنْ فِي الْعُقُودِ عَلَى لَنَا أَحِبَّاءَ وَصَلَّى مُوسَى
 وَعَلَيْهِ السَّلَامُ الْإِنْسَانِ شَاءَ اللَّهُ الْفَرَقَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْبَيْتِ الْإِسْلَامِ
 بَعْدَ إِيذَانِ بَكُورِ اللَّهِ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي التَّهَارِ وَالْحَقِّ
 وَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْبَلَدِ نَابِغٍ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 فِي الْأَيَّةِ وَالْأَوَّلِ وَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا لَنَا الْحَدِّ بِلَدَانِ وَصَلَّى
 وَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا مَدَى إِتَادِيَانِ وَصَلَّى عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا عَمَّسَ الْبَلَدَ وَمَا أَذْهَبَ ظِلَامَ وَمَا
 تَقَنَّ صَنَعَ وَمَا أَصْنَأَ فَمِنْ الْكَلِمَةِ اجْعَلْ مُحَمَّدًا خَلِيبَ
 وَفِي الْمُؤْمِنِينَ الْبَلَدَ وَالْمَكْتُوفَ حَالًا لِأَمَانٍ إِنْ أَوْقَفَ مَنْ يَدُوكَ

[illegible]

والناظر والاحسن لالسن بالبقاء عليك اللهم اعل منزله وارفع رتبته
واظهر نعمته وتفضل شفاعة واعظم ما لم الحمد الذي وعدته واغفر
له ما احدث المحذور من امرته بعد ان اللهم قد استأثرت مؤمنين وحميت
تغزلهم معترفك والعبية من كل ركن والسلاعة من كل ركن واسألتنا لقوت
بالحق والظاهر من النار اللهم صل على محمد وآل محمد واجعل في صلواتك
ودعاءك بركة تغفر بها قاتل وتوفى بها رزقي وتكفي بها كرمي
وتغفر بها ذنبي وتصلح بها امرتي وتغفر بها مغزلي وتذهب بها غزري
وتنقح بها حملي وتكفي بها عني وتغفر بها شقوتي وتوفى بها حوائجي وتجلو
بها حالي وتقصي بها ديني وتجمع بها ثقل ديبجتي بها وخبي واجعل في
مناعتك لي جبري بعد ان من مكومي وحال انكركم بكم باخودواكم بكم دادي
الحق ان ذنوبي وكذبتيها قد عثرت وجمي عندك وتجنبتني عن ايها اله
وتحيتك واعديني عن ايها الشيطان مغفرتك وتولوا لعلني لا املك وتغفر
ما رجاء لما وعدت مثالي من الميراث واسألكم عن اهل الجنتين يقولك يا
عليه داي الذي سرفوا على افسهيه لا تقطعوا من ذنبا ليا ان الله بعث
الذنوب جميعا انه هو الغفور الرحيم وحددنا اهلنا من رخصتك
فقلت من يفتكر من حمة ربه الا الصالحون ثم تدبنا وتجددنا الى الله
فقلت لا غنى استغفر لكم ان الذين يذكرون عن عباد الله سيد حلون
نعمته واخرون اهل العزلة والالاسر على مثلك والظنوط من رخصتك في
مفتكر الى الله فعدت الحسن طمعتك توا با وعدت ما استغفر الى طمعة
عفا يا اللهم وقد استأثرت من حسن الظن بك في عيني ربي من الشاؤ وتغفر
لي ولآل الله عز وجل وتولك الحق الاخلاص فيه ولا يتبدل بوق

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

بسم الله الرحمن الرحيم
 بسم الله الرحمن الرحيم
 بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا...
 الحمد لله الذي هدانا لهذا...
 الحمد لله الذي هدانا لهذا...

بسم الله الرحمن الرحيم
 بسم الله الرحمن الرحيم
 بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا...
 الحمد لله الذي هدانا لهذا...
 الحمد لله الذي هدانا لهذا...

بسم الله الرحمن الرحيم
 بسم الله الرحمن الرحيم
 بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا...
 الحمد لله الذي هدانا لهذا...
 الحمد لله الذي هدانا لهذا...

محصول و فور و کربا ۳۲ تا می در ادا فاکول و در عا بعد از

و چون که خبر از کار او بداند آن بیک سخن بگوید و در دست سحر کند و بگوید
و سبب حاضر کردن سحر را بر ما و غیره گوشت و کبک و در هر وقت و بخور
هیه و در و مکده است که آن چنان و در و خانی و نما گوشت استخوان را بکشد
در آیه که پیشتر گفته و پیش از آن که از هر حی در دهن آید و آنکه هر که بکشد این
میرد و خانه او بیخیزان باشد و سبب طول دادن نشستن بر ماه را و اگر
بوده باشد پیشتر مطالعه این بقیه که روایت کرده است از اهل علم در دکانی پسند
حسن از ده گفت شریف از حضرت علی علیه السلام که میفرمودند که
سحر چنانکه هر که بیاورد آن را از تن خود بیرون آید و از دهن و از دماغ
نفت بر آید و گفتن آن هر چه است آن را هر روز که طول دادن در کعب و مسجد
در دکان طول دادن نشستن بر ماه را که چنانچه پیشتر بر ما و بخور و بجا آورد
احسان و اهل و کو به از فراموشی و از دست شریف از حضرت صادق علیه
السلام که فرمودند که هر که پیش از نماز و پیش از خواب و پیش از کسالت
در عین و در دکان نماز و در کسالت و در عین و در کسالت و در عین و در کسالت
و آنکه در عین و در کسالت و در عین و در کسالت و در عین و در کسالت
شاید این را از خود بیرون سوخته باشد بعد از طهارت و طهارت و طهارت و طهارت
گاههای حد و سحر را که شنید حاصل دستهای خود را در دکان داشت
و بر نداد و بر نداد و بر نداد و بر نداد و بر نداد و بر نداد و بر نداد و بر نداد
خرم و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن
نمایانها جلالت و فرو بردن این و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن و از آن
مستور و موقوفی نخواهند از اعیان تو به این معنی هر از و این است و به تو

در ادب اكل و الاشرب و بها انما

روایت کرده است **ثقة الاسلام** در کائنات حضرت صادق که در مودت با پیغمبر
صلی الله علیه و آله که مؤمن منیر بخواش اهل خود و منافق بخود داهل و
نخواهش و اما ادب اشاعت با پس نیست که بگوئی نوداش میداد
ثقة الاسلام **عمر بن الخطاب** و حضرت **ابو بکر** گفت بشاء الله
خیر لاسماء و میگوئی بعد از شامید **ثقة الاسلام** الذی سقاها ماء علی
و نهجها فلما اجابا ذوی الحکم قالوا سقانی فان ذلی و اعطاه
فان سقانی و عافانی و کفانی **الله** جعل فی نفسی فی
العالمین **خویش محمد** صل الله علیه و آله و تسعده عمر اقصیه و یحیی
یا اتم را حین و سنتت اشاعت با هسته است به یجاد
که روایت شده است پیغمبر صل الله علیه و آله که شامید با عمامه که
و منوار او را که بیاشاری او بدست خود و پس نفس و حدیث حکایت را بعد از
و سوا آنکه است حضرت صادق از اشاعت یک نفس پیغمبر و آنکه که
نبیند و نواشد پس بیاشاره نفس و اگر ناداد باشد یا شامید یک نفس و نتیجت
روایت شد است که هر که بیاشاره ادب یا ذکر او و حدیث خدا و خدا را
واجب میشود از برای رحمت و بدینا بخور پس نتیجت که روایت شد است
حضرت صادق که هر که از بسا خود ادب پس بدستیکان ماده هر
و روایت شد است که هر که بیاشاره ادب پس او که حضرت اما حسن و عوا
کنش او و این بود خداوندی از برای صد هر دو وجه و تمهید است که از آن که
و از آنکه و ایند یکسان از برای صد هر دو وجه و تمهید است که از آن که
هر از پس پیغمبر را ذکر کرده میشود و از آنکه از پیغمبر و در این

[illegible]

...إِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْيًا فَانْهَازُوا

السموات

今又得此書，其書之

291

18

۲۵

[illegible]

۱۰۰

10

1

وَقَاتِلُوا ذُرِّيَّهُ

[illegible]

تجربة اوله غور در زمین

[illegible]

१७

بِرَسُولِكَ وَصَدَّقَ وَالَّذِي فِي يَمِينِهِ فَكَيْفَ وَصَدَّقَ وَبِالْإِيمَانِ
 عَلَى رِجْلَيْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَكَيْفَ أَعْلَاهُ وَأَتَمَّهُ وَعَبَّ الْإِيمَانَ
 إِذْ تَوَسَّلَ بِهِ نِزَالُ الْمَلَكِ أَنْ تَنْقَلِبَ عَلَى رِجْلَيْهِ وَالْمَلَكُ فَقَدْ اسْتَسْقَمَ بِهِ
 إِلَيْكَ وَقَدْ تَهَنَّنَ أَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي وَأَنْتَ تَحْتَلِي بِرُؤُوسِ كَفَائِكَ
 فِي حَيْدٍ فِي حَيْرَةٍ مِنْ كَيْلِكَ لِيَنْتَحِرِفَ عَنِّي وَتُوَ عِنِّي مِنْكَ الْإِلَهَ
 وَمِنْكَ وَتُوَ عِنِّي الْإِنْفِرَانِ يَا أَدَبَكَ وَتَوْصِيكَ يَا زَكَاةَ الْمَرْحَمِينَ عَسَى
 أَنْ يَهْزِمَ مِنْ دَيْكَ زُرْدِي أُنَاسُكَ تَارِدُونَ وَأَنْ زُحْرَتُكَ عَسْكَرُكَ تَسْطَرُّ
 وَأَنْ دُعَاؤُكَ الْكَلِمَةُ الْكَفَرَانِ الْفُرْقَانِ وَخَالُوا الْإِيمَانَ وَالْحَانَ وَجَعَلُوا الْفَيْزَ
 وَكَفَتْ رَحْمَتُكَ الْبَشِيَّةَ وَالْكَوْلُ وَالْإِيمَانِ وَالْمَنْبِيُّ الْفَيْضُ وَالْإِيمَانِ
 وَضَامِنُ الرِّزْقِ جَمِيعُ الْخَوَانِ كَلَّ الْحَامِدُ وَالْمُتَخَوِّعُ وَسَلَّاتُ الْمَوْلَى وَالْمُتَخَوِّعُ
 وَإِلَيْكَ جَعَدَ الْكَلِمُ الْعُطْبُ وَالْمُتَخَوِّعُ الْأَعْلَى عَمَّا خَفِيَ الْإِشْدَادُ
 وَالْجَوَائِزُ تَسْتَلِكُ بِحُكْمِكَ صَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رَسُولُكَ يَا الْكَافِرَ وَالْإِيمَانَ
 الْمَعْبُودَ بِالْحَسَنَةِ وَالْكَافِرَ وَالْإِيمَانَ الْمَوْصِي عَلَى رِجْلَيْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 الْفَتَى مِنْ طَاعَتِهِ عَلَى الْقَرَبِ وَالْعَبِيدُ الْمَوْصِي عَلَيْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَالْإِيمَانُ الْحَزَنُ عَلَى الْقَرَبِ الْمَوْصِي عَلَيْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بِالْإِقَابِ الصَّعَابِ وَذَلِكَ كَمَا رَأَيْتَ أَنْ صَلَّيْتَ عَلَيَّ وَالْمَلَكُ فَقَدْ
 تَوَسَّلَ بِهِ إِلَيْكَ وَقَدْ تَهَنَّنَ أَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي وَأَنْتَ تَحْتَلِي بِرُؤُوسِ كَفَائِكَ
 فِي حَيْدٍ فِي حَيْرَةٍ مِنْ كَيْلِكَ لِيَنْتَحِرِفَ عَنِّي وَتُوَ عِنِّي مِنْكَ الْإِلَهَ
 وَمِنْكَ وَتُوَ عِنِّي الْإِنْفِرَانِ يَا أَدَبَكَ وَتَوْصِيكَ يَا زَكَاةَ الْمَرْحَمِينَ عَسَى
 أَنْ يَهْزِمَ مِنْ دَيْكَ زُرْدِي أُنَاسُكَ تَارِدُونَ وَأَنْ زُحْرَتُكَ عَسْكَرُكَ تَسْطَرُّ
 وَأَنْ دُعَاؤُكَ الْكَلِمَةُ الْكَفَرَانِ الْفُرْقَانِ وَخَالُوا الْإِيمَانَ وَالْحَانَ وَجَعَلُوا الْفَيْزَ
 وَكَفَتْ رَحْمَتُكَ الْبَشِيَّةَ وَالْكَوْلُ وَالْإِيمَانِ وَالْمَنْبِيُّ الْفَيْضُ وَالْإِيمَانِ
 وَضَامِنُ الرِّزْقِ جَمِيعُ الْخَوَانِ كَلَّ الْحَامِدُ وَالْمُتَخَوِّعُ وَسَلَّاتُ الْمَوْلَى وَالْمُتَخَوِّعُ
 وَإِلَيْكَ جَعَدَ الْكَلِمُ الْعُطْبُ وَالْمُتَخَوِّعُ الْأَعْلَى عَمَّا خَفِيَ الْإِشْدَادُ
 وَالْجَوَائِزُ تَسْتَلِكُ بِحُكْمِكَ صَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رَسُولُكَ يَا الْكَافِرَ وَالْإِيمَانَ
 الْمَعْبُودَ بِالْحَسَنَةِ وَالْكَافِرَ وَالْإِيمَانَ الْمَوْصِي عَلَى رِجْلَيْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 الْفَتَى مِنْ طَاعَتِهِ عَلَى الْقَرَبِ وَالْعَبِيدُ الْمَوْصِي عَلَيْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَالْإِيمَانُ الْحَزَنُ عَلَى الْقَرَبِ الْمَوْصِي عَلَيْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بِالْإِقَابِ الصَّعَابِ وَذَلِكَ كَمَا رَأَيْتَ أَنْ صَلَّيْتَ عَلَيَّ وَالْمَلَكُ فَقَدْ
 تَوَسَّلَ بِهِ إِلَيْكَ وَقَدْ تَهَنَّنَ أَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي وَأَنْتَ تَحْتَلِي بِرُؤُوسِ كَفَائِكَ
 فِي حَيْدٍ فِي حَيْرَةٍ مِنْ كَيْلِكَ لِيَنْتَحِرِفَ عَنِّي وَتُوَ عِنِّي مِنْكَ الْإِلَهَ
 وَمِنْكَ وَتُوَ عِنِّي الْإِنْفِرَانِ يَا أَدَبَكَ وَتَوْصِيكَ يَا زَكَاةَ الْمَرْحَمِينَ عَسَى
 أَنْ يَهْزِمَ مِنْ دَيْكَ زُرْدِي أُنَاسُكَ تَارِدُونَ وَأَنْ زُحْرَتُكَ عَسْكَرُكَ تَسْطَرُّ
 وَأَنْ دُعَاؤُكَ الْكَلِمَةُ الْكَفَرَانِ الْفُرْقَانِ وَخَالُوا الْإِيمَانَ وَالْحَانَ وَجَعَلُوا الْفَيْزَ
 وَكَفَتْ رَحْمَتُكَ الْبَشِيَّةَ وَالْكَوْلُ وَالْإِيمَانِ وَالْمَنْبِيُّ الْفَيْضُ وَالْإِيمَانِ
 وَضَامِنُ الرِّزْقِ جَمِيعُ الْخَوَانِ كَلَّ الْحَامِدُ وَالْمُتَخَوِّعُ وَسَلَّاتُ الْمَوْلَى وَالْمُتَخَوِّعُ
 وَإِلَيْكَ جَعَدَ الْكَلِمُ الْعُطْبُ وَالْمُتَخَوِّعُ الْأَعْلَى عَمَّا خَفِيَ الْإِشْدَادُ
 وَالْجَوَائِزُ تَسْتَلِكُ بِحُكْمِكَ صَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رَسُولُكَ يَا الْكَافِرَ وَالْإِيمَانَ
 الْمَعْبُودَ بِالْحَسَنَةِ وَالْكَافِرَ وَالْإِيمَانَ الْمَوْصِي عَلَى رِجْلَيْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 الْفَتَى مِنْ طَاعَتِهِ عَلَى الْقَرَبِ وَالْعَبِيدُ الْمَوْصِي عَلَيْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَالْإِيمَانُ الْحَزَنُ عَلَى الْقَرَبِ الْمَوْصِي عَلَيْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بِالْإِقَابِ الصَّعَابِ وَذَلِكَ كَمَا رَأَيْتَ أَنْ صَلَّيْتَ عَلَيَّ وَالْمَلَكُ فَقَدْ

[illegible]

ما بعد در ادب نماز عشا و نافله او

و طاعت است که در این معنی وقت از غایت میانه غروب آفتاب هر طرف در
شوق است هر که بگذرد این وقت گذشته و از این سنت کردن نی در
ساعت غفلت و در کثافت که بخوبی از بعد از حمد سوره قل هو الله احد در
و لغت هم و اما در وقت اول بخوان بعد از حمد سوره مرتبه اذ از سر به بخوان
روایت کرد شیخ طوسی از حضرت صادق که هر که بخواند در هر شیخی را کند
با من و بهشت می رود و در وجه من باشد و ندانم این امر که خدای تعالی و اول وقت
نماز عشا را بخوان از آن وقت بپایان شب و در وقت غیبت آن باقی است
شب و وقت ادای آن تا قبل از آمدن چهل رکعت از نصف شب پس سزاوار
است که مبارک کند یا دان و اقامه باشد اما هیچ آنچه کند بعد از آن احتیاج نیست
بیک رکعت و بخوانی در وقت اول بعد از حمد سوره اعلی یا شرییا الحمد ما ندانها
باشد و در ادای و در رکعت هم سوره توحید پس ثبوتی کنه و طول سوره
نقیر او تعقیب آن که در وقت و سبب باشد که گذشت از وقت و تعقیب آن که
میان مسجد و پس یکی اللهم یسبحک و یصلی علی محمد و علی آل محمد
و لا تؤاخذنا بحد و لا تنفنا ذرک و لا تکف عن غایت ترک و لا تؤاخذنا بحد
و لا یصل علینا غصبت و لا تأخذنا من جوارک و لا تنفنا من حرکت و لا
تترع عتابنا و لا تک و لا تمسح عافیتک و اصنع لنا امانا علینا و کونوا من
فضل الماکول الکلب الحسن الجلیل و لا تعزنا فینا فی غایت و لا تؤاخذنا
من فعلک و لا تؤاخذنا بحد و لا تنفنا بعد ان صدقینا و هب لنا
من ذلک رحمته انک انت الوهاب و بعد از آن بخوانی هر یک از سوره
فاتحه و قل هو الله احد و قل عوذ بنی السین قل عوذ بنی الفلق را در مرتبه بعد

[illegible]

در تقیبات انما غیبات

اذان میگوئی شحان انوار محمد و آله و آله و الله اکبر و مرتبه بعد از
 میگوئی اللهم صل على محمد و آل محمد بعد اذن و مرتبه میگوئی اللهم
 افعل لی التواب و رحمتک و انسج علی عنی جلال ذروتک و متعنی فی الباعثه
 ما انقیضت فی متعنی و بصری و حجبتم جوارحی اللهم ما تابا من نعمتک
 فیک لاله الا انت استغفرک و اتوب الیک باذن حکم الراعیین
 بعد اذان میگوئی و ان از دعاهای طلب و ذویت اللهم لک لکن یطیر
 یوضع رزق و انما اطالع یحط بالخطای علی کماله و ان طلبه البذل
 و انافی ما طلب کالحیران از روی سهوا و ان حبیل افرا در افر
 سماء افره نبره ندر و علی کبد من و من یملین و قد علک ان غله
 فیک و اسنا به یبدل و انک انت الذی تفضل فی فضل
 و تسبیح رحمتک اللهم فصل علی محمد و آل محمد و اجعل بار رب ذک
 لی و ابعاد و طلبه سهد و مصادقه و قریبا و لا تفتنی بطلب ما لا یفد
 لی فیبه و ذک فایک عنی عن عیایه و انما فیض الی رحمتک فصل علی
 محمد و آل محمد و بعد علی محمدک فی فضیلت الیک و فی فضل عظم و ان
 دعا میجه طلبه زوی به خوب بعد اذان سجد میکی و در سجد شکر می
 گوئی در سجد اول اللهم انت انت افیض الشراء الی انزلت یا احسن
 لا احد له غیره یا احسن لا احد له غیره یا من لا یزله کفره العطاء
 کره و اجود یا من لا یزله کفره العطاء کره و اجود و اصل علی محمد
 و اصل بیه صلی علی محمد و اصل بیه ان تقبله لکنا و لکنا بعد
 اذان میگردی کونه راست خود را زمین و معنوی است دعا را بعد اذان به

[illegible]

بجھتہ غریب

[illegible]

باب در مضاجع ابي الذر ذاء اخضر امير المؤمنين

[illegible]

در انساب نیاز شب

[illegible][illegible]

[illegible]

(Faint handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side)

وَمَحْدُودِي وَكَرْتِكِي بِاشْدُو تَشْدُو لَدُو دَزْدُو تَبَرْتَا اِفْضَارَا نِيغُو حُو
نَجْمُو سَعَتْ دَاشِبَ بِاشْدَا لَزُو تَفْتُو وَازْدَا عَاهِي مَحْمُكُو خُوبِشْتُ قُوتُ بَانِ دُورْتُو
وَتَسْكُو فُوتُ دُورْتُو وَغَرِيبَانِ اِنْدِ عَاسَاتِ اَلْجَمْعَانِ كَثَرَتُ الدُّرُوبُ تَكْنِي اَلْجَمْعُ
عَنِ اِنْبِيَاطِهَا اَلْبَلَّ بِالسَّوَالِ وَالدَّوَاوِسَةِ عَلَى الْمَعَاجِي تَعْتَمِدُ اِنْتِغَافُ
الْاَيُّهُالِ وَالتَّجَرُّدُ يَتَعَلَّقُ بِسُؤَالِ الدِّينِ اِذَا اَلْجَلَالُ تَابَنَ لَمْ تَعْطُفْ السَّيْلُ
عَبْدُ هُوَ يَتَلَقَّى السَّوَالِ فَالْاَسْتِزْهَادُ اَكْثَمُ الْمَحَافِظِ اَيَّاتِ الْاِسْلَامِ لَوْغِ الْاَمَلِ
وَصَلَّى اللهُ عَلَى اَسْرَمِ الْاَنْبِيَاءِ وَالرَّسُولِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِينَ بِمَرْمَرٍ دَارِعٍ
شَدَى قُوتُ بِنِ كُوعٍ وَبِكُونِ عِدَا سِرِّ دَاشْتَنَ اَزْ كُوعِ هَذَا مَعَا اَمِنْ
حَسَنَاتِهِ نَبِيَّتُهُ سَيِّدَتُهَا وَنَبِيَّتُهُ عَظِيمَةٌ وَنُفُوسُهُ وَنُفُوسُهُ قَابِلُ الْخَلْقِ
طُلُوعِ الْاَمَلِ فَخَاشَبُ الْاَلْبَانِ وَتَعَا لِحْفِ اَمِنْ قَدْ تَقَطَّعَتْ اَلْعَمَلَاتُ
وَسَكَهَبُ الْعُقُولِ قَدْ تَهَتَّتِ الْاَلْيَاكُ وَاَيَّاتُ الْخَرَابِ وَاَيَّاتُ الْخَلْقِ الْاَكْرَمِ
مَقْصُودُهَا اَلْجُودُ تَسْتَوْفِلُ هَرَبْتُ اَلْبَلَّ تَكْنِي بِاَلْحَمْدِ الْفَارِيقِ بِاَقْبَالِ الدُّرُوبِ
اَحْمَالُهَا عَلَى خَلْقِي وَمَا اَحْدَى اَلْيَاكُ شَافِعَا مَوْسُو مَعْرِفَتِي بِاَنَّا اقْرَبُ مِنْ
رَحْمَةِ الْظَالِمِينَ وَكَلَامِ اَلْبِهِ الْمَضْرُوبِ وَاَقْرَبُ مَا لَدَيْهِ الْغُيُوبِ بِاَمْرٍ مَقْبُولِ
مَعْرِفَتِهِ وَاطْلُقِ الْاَلْسُنَ حَمْدَهُ وَتَعَمَّلْ بِاَمْنٍ وَبِأَعْلَى عِيَادِهِ كَيْفَا لِيَا رُوحِ
حَقِّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ وَلَا تَجْعَلْ لِلْمُؤْمِنِ عَلَى سَيِّئَاتِهِ اَلْاَلْبَابِلَ
عَلَّاهُ لِي اَبْلَغُ مَحْمَدِيكَ بِاَكْثَمِ الرَّاجِعِينَ بِمَدَانِ دُورِهِ كَيْ وَتَشْهَدُ
يُحْيُو بِمَرْمَرٍ سَلَامٍ دَادِي مَسِيحِ كَرِيْمِ حَزْبِ هَرَامِ بِهَوَانِ اِنْدَا عَاهِ اَمِنْ
بِدَايِ حُرِّ اَنَّا نَجِبُ اَمَّا مَوْجُودِي بِمَكَانِ اَتْلُكُ تَتَمَّعُ مِدَانِ قَدْ عَظُمَ خَيْرُهُ وَفِي
حَسَنَاتِ مَوْلَايَا بِاَوَّلِي اَلْحَمْدِ اَلْاَمَلِ اَتَذَكَّرُ رَافِعَا اَلْقِي وَكُلُّهُ بَكْرُ الْاَلْمُوتِ

[illegible]

باب ۱۰ در ادب نماز حضرت حنفی

[illegible]

در ادب و فن و جمعی

ثبوت
سم ۸

باز فرغانه از قزاقان بانه مرتبه که بدید بجان الله و اهل الله که لا اله الا الله و
اکبر و در رکوع هین شصت و نه مرتبه که بدید و چون سر از رکوع بر میدارد ده
مرتبه و در سجده اولی ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجده
دوم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از آنکه بنشیند ده مرتبه و در چهار
رکعت چنین کند که مجموع سیصد دهه شود و فرار و دست بردار
باشد و بر روایت معتبر حضرت رسول تم فرمود که هر روز یکصد مرتبه است
تواند دنیا و آخرت را بدو هفت و اگر در هر جمعه یکصد مرتبه یا در هر سال یکصد
مرتبه بخواند که در دنیا و آخرت ثامن شود و بر روایت معتبر که فرمود که اگر
کفت در یاها و بعد از یک سیب یا نه گاه بر تو باشد خدا بیامزد و بجهت حاجت
مشترک و حاجت و تمام دعاها بیک روز بخواند سیصد مرتبه پس بعد از آن حضرت
حدیثی روایت کرده است که در سجده نماز جعفر چون از سجده برخیزد فرمود که بگویند
مَنْ لَكَ الْحَزَنُ وَ لَوْ أَنَّ سُبْحَانَ مَنْ نَعَقَتْ بِالْحَيْرِ وَ تَسَبَّحَهُ بِمِائَةِ سُبْحَانَ مَنْ لَا
يَبْغِي السُّبْحَ لِأَنَّ سُبْحَانَ مَنْ أَحْضَرَ كُلَّ شَيْءٍ عَلَيْهِ سُبْحَانَ ذِي الْإِزْدِ
الْبَحْرِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَ الْأَمْرِ اللَّهُمَّ إِنَّا اسْتَلَكْ بَعْدَ قَائِلِ الْعِزِّ
مِنْ عَرَشِكَ وَ شَفَعْنَا لِحَسَنَةِ مِنْ كَلَامِكَ وَ أَيْتِكَ الْاَعْظَمِ وَ كَلَامِكَ
الْاَعْلَى الَّذِي يَمُنُّتُ بِهِ دَاوُدُ وَ عِيسَى عَلَى عَصَاكَ وَ أَهْلُ بَيْتِهِ بِرَحْمَتِكَ
خُودِ رَاكَ كَرْدَ وَ شَمِعْ دَر مَصْلَحِ ابْنِ دَعَا وَ اُولِي كَرْدَ وَ ابْنِ دَعَا وَ سُبْحَانَ
ذِي الْقُدْرَةِ وَ الْاَكْبَرِ سُبْحَانَ ذِي الْهَمَّةِ وَ الْفَعْلِ سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ
وَ الْقَوْلِ الْاَعْظَمِ إِنَّا اسْتَلَكْ نَاخِر دَعَا وَ اِيضاً شَمِعْ وَ سَمِعِدْ زَمْعُ فَنَصِلْ
عَوْرَتِكَ وَ اِنَّكَ لَكُنْتُمْ دَر وَ زِي حَضَرْتُمْ اَبَامُ حَقْ صَادِقَ رَجَاءِ دَعَا

باب هشتم در غامزها حلب خواجه

باب هشتم در بیان نافع احوال و غناظایف بر حجت و در مواد و غنا
غناظایف و احوال بسیار است بعضی از آنها از جهت کمال بر حیا و در کارهای
القیاح و زکوة است که نسبت که از آنجا به مقصد نوشیدنی و بیرون آمدن
نوشیدنی بود که هیچ آن بخدای تعالی حایق نباشد باید که در شب جمعه بعد از
شستن کعبه و غسل ایستاده و در کعبه نماز کند در کعبه شاذ و از اینها
و چون بایک نصیحت و باید که شستن برسد صدقوت از آنجا و کند
و در وقت صبح نماز کند و بعد از آن بیکار شود و قیام بخواند
از آن که بعد و پیش از آن که در رکعت و سجود هر یک از هفت وقت پنج نماز
و در کعبه بنامش رکعت را بجا آورد و بعد از آن نماز ایستاده و از اینها
از اقلل قالله لك و ان عصىبك قالله لك منك ارفع و منله
الفسح سخان من نعم و شكر سخان من قد وعبر اللهم انك
و عصىبك فاني قد افسحت في حقك الاشياء اليك و هو الايمان
يا ارحم الراحمين لك و لا ارفع لك من عصىبك منك و هو على الامانة
يا ارحم الراحمين لك و عصىبك فاني قد افسحت في حقك الاشياء اليك و هو الايمان
من شوربك و لا يجوز لربوبك و لك افسحت في حقك الاشياء اليك و هو الايمان
لك الحق على و الايمان فانه قد عصىبك في حقك الاشياء و ان افسحت في حقك

درنگارهای خاجات

[illegible]

بجہت نایل باب و سوسہ رشوار وضع جمل

[illegible]

مجموعہ عشر و کرامت و کسودن کسبیکہ اور راجستھان

بِخَيْرٍ لَكُمْ هَلْ كُنْتُمْ تَسْأَلُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَكُونَ قَوْلُكُمْ سَوَاحِفًا فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا
 قَعُ الْعُسْرِ يُسْرًا وَمَعَى اللَّهِ تَجَلُّدٌ وَخَيْدٌ وَالْجَنَّةُ وَسَبِيلًا وَأَنْبِيَاءُ وَرَحِيمٌ
 زَنْ سَبْدٌ لَكُمْ إِنْ سَأَلْتُمْ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَتَعْصِي أَكْثَرُ أَهْلَابِهَا أَمَامِيهِ مَعْدُودٌ
 لَهُ أَمْرٌ عَسْرَةٌ كَذَلِكَ أَوَّلُ سُورَةِ انْشِقَاقِهَا وَأُلْفَتْ فِيهَا مَادَّةُ أَنْبِيَاءٍ بِرَبِّهِمْ
 اللَّهُ وَتَالِيَهُ إِذْ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا هَفْتُ نَوْبَ وَأَوَّلُ سُورَةٍ رَاجِعًا زَادَ عَدَاؤُهُ لَكُمْ بِرَبِّهِمْ
 وَبَعْدَ ذَلِكَ أَمْرٌ إِنْ جَاءَ زَنْ سَبْدٌ لَكُمْ إِنْ سَأَلْتُمْ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَدَكَابِ حَيَوَةٍ
 الْحَوَانِ مَعْدُودٌ كَرِهَ الْعُسْرَ كَذَلِكَ أَمْرٌ بِرَبِّهِمْ وَتَعْصِي أَكْثَرُ أَهْلَابِهَا أَمَامِيهِ مَعْدُودٌ
 سُدَّ وَأَمَانِيَّتُهُ وَأَخَالِقُ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَنَجَّى النَّفْسَ مِنَ الْفِتَنِ وَخَلَّصَ
 النَّفْسَ مِنَ الْفِتَنِ وَخَلَّصَهَا وَبَعْدَ ذَلِكَ أَمْرٌ رَاجِعًا زَادَ بَدْسَتْ كَرَامَتُ إِنْ سَأَلْتُمْ اللَّهَ
 وَدَرَاهَنَ كَابِ كَفَرْتُمْ إِنْ سَأَلْتُمْ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِرَبِّهِمْ وَتَعْصِي أَكْثَرُ أَهْلَابِهَا أَمَامِيهِ
 الرَّحِيمِ بِرَبِّهِمْ إِنْ سَأَلْتُمْ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِرَبِّهِمْ وَتَعْصِي أَكْثَرُ أَهْلَابِهَا أَمَامِيهِ
 الْعَالَمِينَ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا يَأْكُلُونَ لَحْمَ بَنَاتِهِمْ الْأَسَافَةِ مِنْ غَيْرِ عِلْمٍ
 قَبْلَ ذَلِكَ إِلَّا الْفَاسِقُونَ وَأَمْرٌ بِرَبِّهِمْ وَتَعْصِي أَكْثَرُ أَهْلَابِهَا أَمَامِيهِ
 سَائِدٌ وَتَوَالِيَهُ بَارِعٌ وَجَعْدٌ مَقَابِلٌ كَذَلِكَ أَمْرٌ بِرَبِّهِمْ وَتَعْصِي أَكْثَرُ أَهْلَابِهَا
 الدَّاعِي إِلَى كَرِهَاتٍ كَذَلِكَ أَوَّلُ سُورَةٍ رَاجِعًا زَادَ عَدَاؤُهُ لَكُمْ بِرَبِّهِمْ
 يَا بَنِي آدَمَ أَنْ جَعَلَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ وَأَزْوَاجًا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ
 مَوْذُونَ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ لَأَيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ فَتَعَسَّى زَوْقُ أَهْلِكُمْ الْعِلْمُ الْبَابُ فَإِذَا
 دَخَلْتُمُوهُ فَكُلُوا مِنْهُ لَيْسَ بِجُنَاحٍ عَلَيْكُمْ إِنْ خَلْتُمْ مِنْهُ وَغَرَضَاتُ الْأَوْتَرِ
 عِيُونًا وَالْفَتَى الْمُنَاجَى عَلَى الرَّحْمَةِ وَرَبِّهَا رَاجِعًا زَادَ بَدْسَتْ كَرَامَتُ إِنْ سَأَلْتُمْ اللَّهَ
 فَتَقَرَّرَ بِرَبِّهِمْ وَتَعَلَّقُوا قَوْلَهُ وَتَحَرَّكَ نَاقِبَةً بِرَبِّهِمْ وَتَعْصِي أَكْثَرُ أَهْلَابِهَا

[illegible]

باب گفت انداختن سکره و از کاران

سکره به دست راست گیری پس سکره را از دست راست خود از منقلب بپندارد
و در وقت انداختن آن بگوید اَللّهُمَّ اِنَّمَا اَخْلَقْنَا كُفْرًا وَارْتَدَّ عَلَيْنَا
اَلْاَمْرُ جَعَلْتَنِي سَكْرَةً مِّنْ دُمٍّ اَزْدَسْتَنِي بِهَذَا وَرَأَوْتَنِي
بِاَعْتَرَاكُمُ الْيَوْمَ وَالْاَيُّمَ اِنْتُمْ تَطْعُمُوْنَ اَنْ تَقْتُلُوْا اَقْطَارَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
فَاَنْتُمْ لَا تَاْوِسُ سَكْرَةً مِّنْ دُمٍّ اَزْدَسْتَنِي بِهَذَا وَرَأَوْتَنِي بِاَعْتَرَاكُمُ الْيَوْمَ
وَالْاَيُّمَ اِنْتُمْ تَطْعُمُوْنَ اَنْ تَقْتُلُوْا اَقْطَارَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
پیش روی خود بپندارد و بگوید وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ سَكْرًا مِّنْ خَلْفِهِمْ سَكْرًا
فَاَعْتَبَا هُنَا مَن لَّا يُوْعِظُ اَنْ يَّزِيْعَ مَاتَ وَدَسْتُ جِبْ مَانَدَ اَلشَّامِ
عاش خود بگزارد و بگوید وَجَعَلْنَا اَزْدَاكُمُ دِيْلًا لِّاَمِيْنٍ جُوْدَكَ كَرِهَ كَرِهَ
بعضی سفار خود از حلق با من جماعتی از مکرران و تاجران بودند و با ایشان
لباس بود و از خراج کربان می رسیدند که ضرری ایشان رسید پس من بعضی اصحاب
خود گفتم که هفت سکره بدهد پس سکره ها را گرفتیم و صفت اخلاص را بجا
آوردیم و همه فایده است رفتند از خراج کربان و ایشان اصلا شتر نمی ماندند
بلطف الله تعالی و اینها هرگاه خوبه داشت با شتر یا بد رجلی واقع شود حیوان است
و نیز فرایند در اندرون چپ خود آنها را بپندارد و سکره اول را از جانب راست خود
بپندارد و در خراج از جانب چپ خود بپندارد و سکره از بالای سر خود به پشت سر بگذارد
و در حیم آنها که اندازی بگوید اَللّهُمَّ اِنَّمَا اَخْلَقْنَا كُفْرًا وَارْتَدَّ عَلَيْنَا
اَلْاَمْرُ جَعَلْتَنِي سَكْرَةً مِّنْ دُمٍّ اَزْدَسْتَنِي بِهَذَا وَرَأَوْتَنِي بِاَعْتَرَاكُمُ الْيَوْمَ
وَالْاَيُّمَ اِنْتُمْ تَطْعُمُوْنَ اَنْ تَقْتُلُوْا اَقْطَارَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
و اگر بکست بخورد از آن میانه اسب است نجات خواهی یافت و از آنجمله اینیک
هرگاه در دره تری بنشیند سکره را فکری او کند و با نام خدای تعالی در برابر چشم بپند
درد و با نام موسی و وه را با نام محمد و ده را با نام برهم و آن سکره ها را بخورد و نگارد

و سکره را از دست راست خود از منقلب بپندارد
و در وقت انداختن آن بگوید اَللّهُمَّ اِنَّمَا اَخْلَقْنَا كُفْرًا وَارْتَدَّ عَلَيْنَا
اَلْاَمْرُ جَعَلْتَنِي سَكْرَةً مِّنْ دُمٍّ اَزْدَسْتَنِي بِهَذَا وَرَأَوْتَنِي
بِاَعْتَرَاكُمُ الْيَوْمَ وَالْاَيُّمَ اِنْتُمْ تَطْعُمُوْنَ اَنْ تَقْتُلُوْا اَقْطَارَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
فَاَنْتُمْ لَا تَاْوِسُ سَكْرَةً مِّنْ دُمٍّ اَزْدَسْتَنِي بِهَذَا وَرَأَوْتَنِي بِاَعْتَرَاكُمُ الْيَوْمَ
وَالْاَيُّمَ اِنْتُمْ تَطْعُمُوْنَ اَنْ تَقْتُلُوْا اَقْطَارَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
پیش روی خود بپندارد و بگوید وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ سَكْرًا مِّنْ خَلْفِهِمْ سَكْرًا
فَاَعْتَبَا هُنَا مَن لَّا يُوْعِظُ اَنْ يَّزِيْعَ مَاتَ وَدَسْتُ جِبْ مَانَدَ اَلشَّامِ
عاش خود بگزارد و بگوید وَجَعَلْنَا اَزْدَاكُمُ دِيْلًا لِّاَمِيْنٍ جُوْدَكَ كَرِهَ كَرِهَ
بعضی سفار خود از حلق با من جماعتی از مکرران و تاجران بودند و با ایشان
لباس بود و از خراج کربان می رسیدند که ضرری ایشان رسید پس من بعضی اصحاب
خود گفتم که هفت سکره بدهد پس سکره ها را گرفتیم و صفت اخلاص را بجا
آوردیم و همه فایده است رفتند از خراج کربان و ایشان اصلا شتر نمی ماندند
بلطف الله تعالی و اینها هرگاه خوبه داشت با شتر یا بد رجلی واقع شود حیوان است
و نیز فرایند در اندرون چپ خود آنها را بپندارد و سکره اول را از جانب راست خود
بپندارد و در خراج از جانب چپ خود بپندارد و سکره از بالای سر خود به پشت سر بگذارد
و در حیم آنها که اندازی بگوید اَللّهُمَّ اِنَّمَا اَخْلَقْنَا كُفْرًا وَارْتَدَّ عَلَيْنَا
اَلْاَمْرُ جَعَلْتَنِي سَكْرَةً مِّنْ دُمٍّ اَزْدَسْتَنِي بِهَذَا وَرَأَوْتَنِي بِاَعْتَرَاكُمُ الْيَوْمَ
وَالْاَيُّمَ اِنْتُمْ تَطْعُمُوْنَ اَنْ تَقْتُلُوْا اَقْطَارَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
و اگر بکست بخورد از آن میانه اسب است نجات خواهی یافت و از آنجمله اینیک
هرگاه در دره تری بنشیند سکره را فکری او کند و با نام خدای تعالی در برابر چشم بپند
درد و با نام موسی و وه را با نام محمد و ده را با نام برهم و آن سکره ها را بخورد و نگارد

ایاتیکه مضمی فی نفع در نهنگ

که این میثوی از افشا نهنگ و اما ایاتی که مضمی فی نفع در نهنگ است از آنجمله اینست
که صاحب کتاب نهنگه الادب از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که اگر کسی
نهنگ مرگه بد زند بر می در روی او ایامه الکریه بخواند و بگوید عَزَّوَجَلَّ
بَعْدَ اَللّٰهِ وَبَعْدَ اَللّٰهِ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ وَبَعْدَ اَللّٰهِ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ وَبَعْدَ اَللّٰهِ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ
عَلِيٌّ نَزَلَتْ عَلَیْهِ طَائِفَةٌ مِّنْ اَلْاَمَةِ مِنْ ذَلِکَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ اَلَا تَخْتَلِفُ عَنْ طَرَفِیْنِا وَلَمْ
تُوْذِنَا اَنْ نُسَبِّحْ بِرَمِّکُمْ دَانِشْتُمْ اَنْ تَزِدَّ کَسْبَ نَهْیَةِ الْاَدَبِ مَذْکُوْرًا سَبَّحْ
بِجَوْلِکَاهِ خُودِ رُوی بگوید اَللّٰهُمَّ اَلْقُوْا لِيْ الدِّیْنَ اَلِیْنِا لَوْ لَوْ یَعْلَمُ وَلَا بَابِ
عَرِیْثٍ عَلَیْکُمْ لَیْلَ الْکَلَابِ اَلَا تُؤَدِّیْ وَاصْطَلَبَ اِلَیَّ اَنْ یَّذْهَبَ الْکَلَابُ بُوْیَ
الصَّبْحِ عِیَالَتِ اَمِيْنٍ شُوی از از از یک و در مجموع بیان طریقه از حضرت عیسی
روایت کرده اند برای این شدن از یک هفت نوبت ایامه را بخواند و اما آنکه
مُسَوِّکَ عَلَیَّ اَللّٰهُ وَقَدْ هَدَانَا نَسْبُکَ اَلْاَعْمَرِیْنَ عَلَیَّ مَا اَدَّیْتُمُوْا عَلَیَّ اَللّٰهُ لَیْلَ
اَلْمُتَوَكِّلُوْنَ بخواند بر روی ای و بعد از آن بگوید اِنْ کُنْتُمْ اَمْسَمْتُمْ بِاللّٰهِ کَلْفُوْا اَشْرَکَ
وَ اَزْا کَمُ عَشَا اَنْ اَمْرَ اَمْرٍ حَوْلِ خُودِ بِپاش و در کتاب طریقه الحاق مذکور است که در
ملاقات سگ در نهنگ بگوید اَقْبَرِیْنِ اَللّٰهُ یَعْقُوْنَ وَکَلَّ اَسْمَکُمْ فِی السَّمٰوٰتِ وَ
اَلْاَرْضِ طَوَّعًا وَکَرْهًا اَلِیْهِ تَرْجِعُوْنَ صاحب مع اهل الادب و صاحب
فکر کرده اند که هشام بن سنان کلی خدمت حضرت صادق علیه السلام فرمود
که توفی آنکی که جز از آن کسی که هشام گفت بی آنحضرت فرمود خبر ده مرا از قول خدا
تعالی که فرموده است وَ اِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ فَجَلِّ اَلْبَیْکَ وَبِیْنَ الدِّیْنِ لَا یُؤْمِنُوْنَ
بِحَاجَّ اَمْسَمُوْا کَدَامَ اَمْرٍ فَرِیْتُمْ کَهرگاه بگویند می خواند می کرد در جواب میا او و گفت
هشام گفت عیسی نام تعالی که از این باین رسول الله فرمود سر برده بود از سوره کافرون

و سکره را از دست راست خود از منقلب بپندارد
و در وقت انداختن آن بگوید اَللّهُمَّ اِنَّمَا اَخْلَقْنَا كُفْرًا وَارْتَدَّ عَلَيْنَا
اَلْاَمْرُ جَعَلْتَنِي سَكْرَةً مِّنْ دُمٍّ اَزْدَسْتَنِي بِهَذَا وَرَأَوْتَنِي
بِاَعْتَرَاكُمُ الْيَوْمَ وَالْاَيُّمَ اِنْتُمْ تَطْعُمُوْنَ اَنْ تَقْتُلُوْا اَقْطَارَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
فَاَنْتُمْ لَا تَاْوِسُ سَكْرَةً مِّنْ دُمٍّ اَزْدَسْتَنِي بِهَذَا وَرَأَوْتَنِي بِاَعْتَرَاكُمُ الْيَوْمَ
وَالْاَيُّمَ اِنْتُمْ تَطْعُمُوْنَ اَنْ تَقْتُلُوْا اَقْطَارَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
پیش روی خود بپندارد و بگوید وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ سَكْرًا مِّنْ خَلْفِهِمْ سَكْرًا
فَاَعْتَبَا هُنَا مَن لَّا يُوْعِظُ اَنْ يَّزِيْعَ مَاتَ وَدَسْتُ جِبْ مَانَدَ اَلشَّامِ
عاش خود بگزارد و بگوید وَجَعَلْنَا اَزْدَاكُمُ دِيْلًا لِّاَمِيْنٍ جُوْدَكَ كَرِهَ كَرِهَ
بعضی سفار خود از حلق با من جماعتی از مکرران و تاجران بودند و با ایشان
لباس بود و از خراج کربان می رسیدند که ضرری ایشان رسید پس من بعضی اصحاب
خود گفتم که هفت سکره بدهد پس سکره ها را گرفتیم و صفت اخلاص را بجا
آوردیم و همه فایده است رفتند از خراج کربان و ایشان اصلا شتر نمی ماندند
بلطف الله تعالی و اینها هرگاه خوبه داشت با شتر یا بد رجلی واقع شود حیوان است
و نیز فرایند در اندرون چپ خود آنها را بپندارد و سکره اول را از جانب راست خود
بپندارد و در خراج از جانب چپ خود بپندارد و سکره از بالای سر خود به پشت سر بگذارد
و در حیم آنها که اندازی بگوید اَللّهُمَّ اِنَّمَا اَخْلَقْنَا كُفْرًا وَارْتَدَّ عَلَيْنَا
اَلْاَمْرُ جَعَلْتَنِي سَكْرَةً مِّنْ دُمٍّ اَزْدَسْتَنِي بِهَذَا وَرَأَوْتَنِي بِاَعْتَرَاكُمُ الْيَوْمَ
وَالْاَيُّمَ اِنْتُمْ تَطْعُمُوْنَ اَنْ تَقْتُلُوْا اَقْطَارَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
و اگر بکست بخورد از آن میانه اسب است نجات خواهی یافت و از آنجمله اینیک
هرگاه در دره تری بنشیند سکره را فکری او کند و با نام خدای تعالی در برابر چشم بپند
درد و با نام موسی و وه را با نام محمد و ده را با نام برهم و آن سکره ها را بخورد و نگارد

عنه عليه السلام قال يا ايها الناس ان الله قد خلقكم ليعلم ما تعملون...
عنه عليه السلام قال يا ايها الناس ان الله قد خلقكم ليعلم ما تعملون...
عنه عليه السلام قال يا ايها الناس ان الله قد خلقكم ليعلم ما تعملون...

عنه عليه السلام قال يا ايها الناس ان الله قد خلقكم ليعلم ما تعملون...
عنه عليه السلام قال يا ايها الناس ان الله قد خلقكم ليعلم ما تعملون...
عنه عليه السلام قال يا ايها الناس ان الله قد خلقكم ليعلم ما تعملون...

عنه عليه السلام قال يا ايها الناس ان الله قد خلقكم ليعلم ما تعملون...
عنه عليه السلام قال يا ايها الناس ان الله قد خلقكم ليعلم ما تعملون...
عنه عليه السلام قال يا ايها الناس ان الله قد خلقكم ليعلم ما تعملون...

عنه عليه السلام قال يا ايها الناس ان الله قد خلقكم ليعلم ما تعملون...
عنه عليه السلام قال يا ايها الناس ان الله قد خلقكم ليعلم ما تعملون...
عنه عليه السلام قال يا ايها الناس ان الله قد خلقكم ليعلم ما تعملون...

فجاءه

[illegible]

بإهداء من جهة أهلا للظالم

[illegible]

در حجابات انزدرشنا

۱۳۹

من رآه بنحو أفضيه وبين من نسي إلى طوافه فخرج عن حلاله وعصر
 يا فاجر فهو معذوب فخرج هبتي يا كاشف صراوبك يا شفيق شري
 وأعلم لي من غا السبي يا غالياً عر ما عوف وددا الله الدين كذا في عظيم
 أنيا لواخبر وأكسى الله المؤمنين الفئال وكان الله قوا عتره وأيدنا
 الذين المتوا على عدوهم وأحمو الظاهر من عاباخر انضرت صاحباً لعل
 وإن ليت الأتم حنوني عن عيون أعدائي واجتمع بيني وبين وليائي وأخبر
 لي ما وعدتني وأحققني في عهدي إلى أن نأكت من ظهوري وأجرى
 ما ذكر من من فضلك وسنتك وعجل فرجي وسئل عرجي وأجعل لي
 من ذلك سلطاناً نصيراً وأنتعل لي تحاشيداً وأهدى لي صراطاً مستقيماً
 وفيه من أحد زور من المسلمين وأخبرني عن أغني الغاضبين السابقين
 العداوة لأهل بيت نبينا ولا تعجل من فضلك أهد لبؤس قذا أنت
 وظهوري لا يدينني بخلافك وأجعل من يتبعني النصرة ذكرك من بيت
 وعيد سنينك فاجاهدن وعلى من أأدى وأكادهم بنوء منصورتك
 وفنني لا ياتيه حادوك وانفري على تعدي عدوك وانصر لحوي
 أرفو الباطل إلى الباطل كان رهواً وأزود على من شيعته وأضاري من
 تقصيرهم العين وتشد عليهم الأزر وأجعلهم في زك وأمنك وكوك
 وحفظك وعين ذلك وسيرته يمتك ما أتمم الزاجين وأما عودها
 ليا راس وعدادها محصور بيت بعض أفاضل تعقبات كنت ودور
 حواب وعود سفر تزد رباب خود أتم عودها وأما عودها راب مقام غالباً
 محبة جسم لا ركنك كنت كمشهد الأثر بجايز انضرت جعفر موب ك

[illegible]

باب اربعہ نظر بندی

[illegible]

محبة كزیده عقرب و رفع او

وَعَلَى اللَّهِ فَوْقَ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
عَقِبَ كَرِيهٌ يَدْعُكَ
مِنْ شَمَائِلِهَا لَوْ تَصْطَرِفُ
وَأَوْدَدَ رُؤُوسَهُمْ عَلَى
رُكْبَانِهِمْ
الَّذِي لَا يَضْرَعُ
حِزْبًا مِنْهُمْ
الْحَسْبُ لَكَ
أَعْلَانُ
ثُمَّ يَخْلُوْنَ
عَوْدَ بَارِئٍ
مَا زِدْنَاهُمْ
تَمَّ كَرْدُ
نَزَغٌ شَدِيدٌ
حَاضِرٌ كَرْدِ
خَوَاصُّهَا
شَادُو كَوْحِكِ
إِنْ دَوِيتُ
وَلَا ذُنُوبَ
أَعْبَادُ

[illegible]

مشاور باب الحجة في دفع الحجة وشياطين

الحجة والاعتقاد من اذنت به سورة رعد ذوات من ذوات الشوق ولا يقول احدا
ذو نيت بين احد وبين ما يشاء به من الحق كل ما يرى وكل ما لا يرى به
فبصره وحجته قبا على الحق والحق باين من تناو لا تراه وانا لا نرى به
غافل فان بيني وبينه وبين ما يحيط به الحق باين من تناو لا تراه وانا لا نرى به
هكذا ان دعا اعداءه هرگز که می ازین وشیاطین باورسدان طاورا
بر مسعود در هیچ خود ذکر کرد که حضرت پیغمبر فریت قرنی کرد که حضرت
لغنه روی باو آورد و شعله از افرودست است معارف این حال جبریه
بر حضرت ماذل شد و این عود را با و تعلیم کرد و حضرت چون این عود را
ان حضرت برافاد و شعله انی کرد دست او و خاموش شد و ان عود را
انقود نیور و بعد الله و کما تراه الثامات الیه الیجا و من سکر و لا یفر من شر
ما ذره فی الارض و ما یخرج منها و من شر ما یزله من السماء و ما یعود بها
و من یفر من المیل و النصار و من شر کوارق النیل و النصار و الاطراف
سائرین و من یفر من انما و غیره که از برای این بودن از سلطان جور کنده و از
از ان جمله و این است که این طاور در هیچ خود ذکر کرد که حضرت صادق
کرو قهر که منصور وارد شدی به چن جو در از او بکله داشتی و مرید بیدار و بیدار
اما انرا نه و بعد از ان هفت ربه کفتم با الله و بعد از ان کفتم انی استغفر انک
بجسمه و الیه صلی الله علیه و آله و ان تعلی به ان و بعد از ان فرمود که کسی که مستلا
شود سلطان جائز مثل آنکه من کردم و کید و اگر ما نمی خوانیم سوره قدر و دعای
مذکور شد و مشیت خود را بر یکدیگریم خواندن ان هر سه مردم اثنای می بود
استان سوره حجاب است از برای اذیان و از جمله و این است که وارده شده است که صد

الحجة والاعتقاد من اذنت به سورة رعد ذوات من ذوات الشوق ولا يقول احدا
ذو نيت بين احد وبين ما يشاء به من الحق كل ما يرى وكل ما لا يرى به
فبصره وحجته قبا على الحق والحق باين من تناو لا تراه وانا لا نرى به
غافل فان بيني وبينه وبين ما يحيط به الحق باين من تناو لا تراه وانا لا نرى به
هكذا ان دعا اعداءه هرگز که می ازین وشیاطین باورسدان طاورا
بر مسعود در هیچ خود ذکر کرد که حضرت پیغمبر فریت قرنی کرد که حضرت
لغنه روی باو آورد و شعله از افرودست است معارف این حال جبریه
بر حضرت ماذل شد و این عود را با و تعلیم کرد و حضرت چون این عود را
ان حضرت برافاد و شعله انی کرد دست او و خاموش شد و ان عود را
انقود نیور و بعد الله و کما تراه الثامات الیه الیجا و من سکر و لا یفر من شر
ما ذره فی الارض و ما یخرج منها و من شر ما یزله من السماء و ما یعود بها
و من یفر من المیل و النصار و من شر کوارق النیل و النصار و الاطراف
سائرین و من یفر من انما و غیره که از برای این بودن از سلطان جور کنده و از
از ان جمله و این است که این طاور در هیچ خود ذکر کرد که حضرت صادق
کرو قهر که منصور وارد شدی به چن جو در از او بکله داشتی و مرید بیدار و بیدار
اما انرا نه و بعد از ان هفت ربه کفتم با الله و بعد از ان کفتم انی استغفر انک
بجسمه و الیه صلی الله علیه و آله و ان تعلی به ان و بعد از ان فرمود که کسی که مستلا
شود سلطان جائز مثل آنکه من کردم و کید و اگر ما نمی خوانیم سوره قدر و دعای
مذکور شد و مشیت خود را بر یکدیگریم خواندن ان هر سه مردم اثنای می بود
استان سوره حجاب است از برای اذیان و از جمله و این است که وارده شده است که صد

در دفع شر طائفه

ساعده ساعدي از حضرت پیغمبر در خواند که شفاعت کند او را بچای از حضرت زید
که ما معاشر سیدان بغیر خدای تعالی هیچ شفاعت نمی کنیم و لیکن چون داخل شوی در
کعبه که آنست آفتاب علی بن ابی طالب و آنوی سلطانا و رحمانه که آنست نور
منه و امیر و آنست از کثر من رحمانه که آنست نور و رحمانه که آنست نور و رحمانه
طایفه که آنست نور و رحمانه که آنست نور و رحمانه که آنست نور و رحمانه
آنست نور و رحمانه که آنست نور و رحمانه که آنست نور و رحمانه که آنست نور و رحمانه
در عهده خود از حضرت کاظم و واسطه که است که ان حضرت در مورد از شریع
مردم احتیاج بجوی به لب الله الشرف الخیم و قبل الله احدا ما عوده و این طایفه
نحوان از جانب راست و جانب چپ خود و از پیش روی و از عقب سر خود
و از بالای سر و از زیر دم خود و چون بر سلطان جور کنده داخل شوی در
کعبه و و ظری که بر این سوره را بخوان و دست چپ خود را عقد کن و دست
راست را عقد کن تا از زیر او بر این ای و بعضی دیگر روایت است که از حضرت صادق
روایت شده است که کسی که داخل شود بر سلطان که از او ترسد و حق کرد در برابر او
اید بگوید که من هر چه را که بخواند یک آنکت خود را از دست راست عقد کند
و بعد از ان بگوید محقق و در وقت خواندن هر چه از ان یک آنکت خود را از دست
چپ عقد کند و بعد از ان بگوید و عشت الخیر و قد خاب من حیث
طلعا و بعد از ان آنکه تها و در روی ان سلطان کشاید که خدای تعالی ترا و اهل
کند و نیز و میری در کعبه جوه الحوان ذکر کرد که در بدایت با این عمل که هر که داخل
استانی بر کسی که از او ترسد باید چون در برابر او بگوید که من محقق و بعد از آن
این کلمه را آنکه را عقد کند بعد از هر چه را که آنکت را عقد کند و استبداد با آنکه را

الحجة والاعتقاد من اذنت به سورة رعد ذوات من ذوات الشوق ولا يقول احدا
ذو نيت بين احد وبين ما يشاء به من الحق كل ما يرى وكل ما لا يرى به
فبصره وحجته قبا على الحق والحق باين من تناو لا تراه وانا لا نرى به
غافل فان بيني وبينه وبين ما يحيط به الحق باين من تناو لا تراه وانا لا نرى به
هكذا ان دعا اعداءه هرگز که می ازین وشیاطین باورسدان طاورا
بر مسعود در هیچ خود ذکر کرد که حضرت پیغمبر فریت قرنی کرد که حضرت
لغنه روی باو آورد و شعله از افرودست است معارف این حال جبریه
بر حضرت ماذل شد و این عود را با و تعلیم کرد و حضرت چون این عود را
ان حضرت برافاد و شعله انی کرد دست او و خاموش شد و ان عود را
انقود نیور و بعد الله و کما تراه الثامات الیه الیجا و من سکر و لا یفر من شر
ما ذره فی الارض و ما یخرج منها و من شر ما یزله من السماء و ما یعود بها
و من یفر من المیل و النصار و من شر کوارق النیل و النصار و الاطراف
سائرین و من یفر من انما و غیره که از برای این بودن از سلطان جور کنده و از
از ان جمله و این است که این طاور در هیچ خود ذکر کرد که حضرت صادق
کرو قهر که منصور وارد شدی به چن جو در از او بکله داشتی و مرید بیدار و بیدار
اما انرا نه و بعد از ان هفت ربه کفتم با الله و بعد از ان کفتم انی استغفر انک
بجسمه و الیه صلی الله علیه و آله و ان تعلی به ان و بعد از ان فرمود که کسی که مستلا
شود سلطان جائز مثل آنکه من کردم و کید و اگر ما نمی خوانیم سوره قدر و دعای
مذکور شد و مشیت خود را بر یکدیگریم خواندن ان هر سه مردم اثنای می بود
استان سوره حجاب است از برای اذیان و از جمله و این است که وارده شده است که صد

[illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

غالبه بر شمن

[illegible]

25-

طريق مربع

150	F19	109	V02
V05	101	190	1219
F19	1211	V00	111
11	V05	1211	F11

100

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

باب ۱۰۰۰ تسخیر قلوب و حلب زنی

[illegible]

وَسَقَتِ رُبْرُكُ هَلَاكَ مَوْجُكَ سُبْحَتِ اَمَاءُ

عالم حفته اندر دهاسته باز بست و در بست بما کشای این رباعی شریف
 بخت تو انگری و رضا بداد هم خود کرد بخواند یارب بختی تو انگر که کون
 از نوبتین دلم متور کردان اسباب من شسته سر کردان ای منت غفور
 کردان اضمون موجه باینکه سعد موجه را که بد و بر یک بخوابد سعاد الله
 والحمد لله ولا اله الا الله والله اعلم و دریم بخواند لا اله الا الله انما اول صلاه کبریه
 خواند لا اله الا الله احقاً و در سوره اول سوره حمدان سوره اول
 خدا هم مودا نکشد و در طرث شواله باینکه تقضای تلبیه الاسماء الحسنى نام دعا و
 ابداع کلی و در بعضی از انها جاری می شود مخصوص سبب و علت اسم از انها که حضرت
 از انها ابداع ثانی از این یکی می شود و کاهی هم جاری می شود این نام در دنیا کما یک
 جزئی و ان اسم ابداع ^{عینی} الباعث الباطن الاثر الظاهر الحکم المیطا المنکور و غواله
 و المعتد و الرب و العليم و القاهر و التور و المصور و المحیی و المبین و القاضی
 و الحی و الحیث الغریب و الزنابق و المذل و القوی و اللطیف و الجامع و رضيع
 الدنیا و از برای هر یک از این سبب شش نام تجلیاتی است و دعا و معنی که
 ذات یارب است بدین معنی آن ملا در عقل اول که داد و اولیاس بدعت بد
 مرتبه الفا در بعضی هشت حرف هجائیه چون در ده علماء حفصه اول و غایب
 که از اختراع اول باشد که اول عمل باشد که در بعضی از العابدین اختراع و ابداع و سبب
 و اراده گفته شده که اختراع اول از اختراع اول و واسطه اول و عشره اول و کون
 که سائر موجودات از او ناشی شده و در طی اعداد عدد یک و چوب صابر اعداد سبب
 بوجود و است چنانچه در اختراع اول از وجود یافته که او جمیع است مبدع از اختراع اول
 عشره بد و در بعضی کمال تجلی اسم با است در مرتبه با چون باه عشره شده از اختراع

[illegible]

باب ۲۲ تقبیر الله و خواص فرج اف

[illegible]

(Faint handwritten Persian script)

خواص اسماء الحسنی

۱۸۳

مختصری که مناجات می نمود و کان یا بنی بر رختلها هم الملک است و در معنی از
پادشاه صاحب مملکت تمام الملکوت است و اوقات و اراضی و جم مالک و صاحب تصرف
که الفتح معیت تخفیف افاده هر که اراد دارد و زجر پیش از طلوع انخاب صدر بخود
خداوند معطای او را شاکد و موافق دنیا و آخرت او را برود هر که بنویسد و با جوید
دولت و عزت دنیا و آخرت و سود عده کثیر و مظهر ^{معنی} قیوم
بخیر العبد و شایسته از انزعاب و قیام و یاد است
اندا داد و اولاد و غیره را از عقیدین ما ازین حق خانیان زبانی
ما ستاد و یا یکی و در است از اولایق حیات و اولاد که تقدیر می شود و تقدیر است
هر که هر روز وقت زوال صد تیرده بخواند شش هزار و سوس و شان گفت شود
و هر که بنویسد و زجر بر پا نه سنی که تا دوش رب الملک است و فاتحه بخواند
او صلا با عدل ملک و هر که شش کند بر او و یکبار در دایره او تا با نطق و شایسته
و صفاد خود باید و رد کثیر و اولاد و صفات هر که باقی او برایش کند که در او دنیا
مردم با عباد و همرا داشت و موجب بخانی از خدایست و در حق
سنتها است و معنی و در اول سال بودن از هر یک
خلاقیه اعراض میشود از انفعال و ذوال و عزت و قوت
بمعنی سالم و مصدق با فضل و با عدل و معنی است یعنی شادی و هدایت بخیر و برکت
سلامتی و اقبال و شایسته و در اول سال یعنی خدایست که در اول سال
و در او را روزی می شود و در صحت و سلامت و در ظاهر
دین او برایش شایسته و در اول سال یعنی شادی و هدایت بخیر و برکت
و در شهر و در کثیر و اولاد و در شهر و در کثیر و اولاد

[illegible]

۱۸۴ بمحض اطلاع برضایه ^{باب ۲} درون و سلطت

۱۸۴ بمحض اطلاع برضایه ^{باب ۲} درون و سلطت

استحقاقاً و فرزند و دوستی و برادران

استحقاقاً و فرزند و دوستی و برادران

تفسير حوال اسماء الحسنه

شرح وحيو احد

[illegible]

خَوَاضِ اسْمَاءُ الْحَمْنِ

[illegible]

1. 100

استجار عول ومهترجا وخلا انفرقوا

بعد از او و بعد از آنکه در میان ایشان بر سر کار آمد و در میان ایشان
نمایند بر این طریق روزی ده نفر ستم را و یکم را و از غلبه حکمت نماید در کار
با درباری و هر که بر او اشرار کنی کمتر صاحب هر روز در میان باشد و
اگر در دست کسی که از او با بند دوستی او را و او هر که روزی و از او
و صدای او شربت با منقش نماید و روزی که او تبارت بفرستند و از او و
بیت کنند و هر یک از او بر بار از غلبه بی طلب بکنند از این امر که از او

۱	۲	۳	۴	۵	۶
ی	ن	ع	م	س	ا
					۹۹۹
					۸۱
					۵۲
					۱۳
					۹۹۸
					۵۳
					۱۱
					۳۹
					۹۷

[illegible]

پهل و بک لطیف است معنی رفق و مکی و فک و مادی
و اطلت معنی کرم است چنانچه کرم در لغت است
دارد و معنی فریبند خلق و کجای چون ذکر کردیم
نیاید و تشبیه اعضا و دان مانند مقلو عظیم جگر
انشت و هم بخونند و اگر مجموع این آفته لطیف
دارد و اما هر بخونند عاده این شتر

دار

برای شیخ انزلی و پیدایند و ظرف و احترام

واز آب غسل اول الشوبه و بخور دوازده تن شای مایه بود
 جمع کند میان مرغ عدی و خرفی و آب پان طربوس و بخت
 دو اجابه چهل و نیم الواس است بخمخ و زانو و ده بر
 اسباب معیشت سبکان و دفع فکرت از ایشان و بمی
 مخفی و غناست زیرا که بخارا سه کوسه دوازده نفر از
 سبکهای مرغی و بمی جدا و هاتم کنند و در معد و خر و در

و تسليع و این مبالغه عظیم است بخش او سخاوت چو نوانی غیر متناهی هر که این ذکر
سبب بگوید بخواند و دست و پا عطا فرماید و علم او را بداند و اجل او را آید
انوار در منور ^{از حق تعالی} و دست او شد بختش و مظهر هدایت او که صحرای

[illegible][illegible]

در کار و مشورت

مصر خواص الحبوب

[illegible]

باب ۲ در قاعدہ حریج و منفرد

در تفسیر مقطوعه سو

[illegible]

کما ذکر است ملک و بن حاصل بشو از نائی و صورت و از نائی نش
 کما حاصل شد و در واز با عی حاصل شد چهار درش و از با حاصل
 و پنجاه و اما خواص اینها را اسرار افشا می کند و است که قوم هزار دها طایفه
 بدین تفسیر حرف مطلق در اول و در معنی حرف هجده از اول تا یا
 و در معنی در اول و هر حرف نو و است که است تمام طایفه جعفریان
 و شصت و مجموع را اعلیٰ تحف و اینها غرض و نوائی است معنی از و است
 شایسته و در این مجموع از هر حرف و معنی در او است از هر
 صادق است و این کاف و هر حرف شصت و است و از مجموع و صفات کاف
 و کذا حرف و است و معنی و است و کذا حرف و است و کذا حرف و است

در تقبیر حروف و تقسیم آن

[illegible][illegible]

[illegible]

باب ۲۵

شناختی مقدار و امکان است بتوانی تقدیر و اندازه معاملات اعمال و کامل نمودن با فقر
و معالج هر یک از آنها و نیامان و هر غماطی که بر نظر و فاش است بر علی مان طریق

چون بجای حروف منازل فرستاده معتدلی بر این استوار شود و نوبت
نخستین حرف و اول بیت حروف نو باشد که آن حرف و دیگر حرف و
ظایران حرف جمعیه بر این شکل ضابطه مکمل است مرتبه پیش از و یونان و
فلکین در حرف و بیت حروف معده جاری است و از خط سلسله

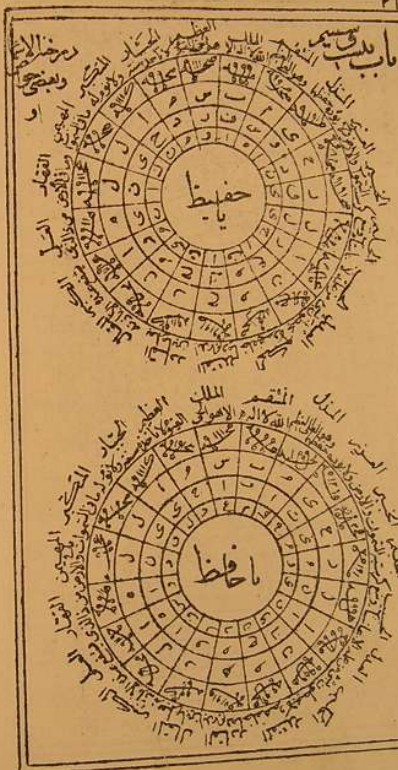
محب است و علم او ترسد
از دست باطن او کائنات و لوحی
دارد غیبی و در جامه است و کلام
ظاهر و باطن و حال و دل

P. 10

و اجاست و اسم از او از طبق ظاهر جلی است و انجست باغ و جود و اسم باغ
او موعبد و قال اسم از او بدست و هکذا الخ و ازین چل و رایغ در موعبد عیون
هست از حضرت و ضاع علی الاثر کفر خود ماول شکر خدا و ندخلو فرمود که شناختن حق
باو کتابت برای خلق حرف عجمه بود و بدست که هر که باو آب را و عصا زدند و
معیوب شود حکم از او اینست که حرف معیم را بر او عرضه دارند و دیه را عطا کنند
نقدی که فصیح بخوانی عطا کنند از حرف و فخر و حقوق حدیث که در ما بردم از بدو از
حدیث امیر المؤمنین و در باب ثبوت کفر خود الف اکالات است و با جلی و نه
تأیید است بقائم الهمه و ثابته و ثواب مومنین است بر اعمال حسنه افعال خیر
چشم جمال خدا و حدیث او اما خداوند از شنیدن خاجول ذکر اهل معاشی فرموده و قال
فرین خدا و قال ذوالجلالت و زور و رفیع و جبار و کذا الخ و روقی است بر حسن
سنت شما انوما ما شاقموا و ادما را الله و عاشا ثواب الان شما الله شاقموا
لوعداست و در اسی بر او و جبر و طین برده و شوا و جی خلافت و کرامی کسی که

[illegible]

باب اول

[illegible]

طریق دیگر خبر الاء

[illegible]

09	F89	F92	P
F90	011	F8V	02
0V	F99	00	F9V
016	F91	01V	

طریقہ جبر از حجتہ الاسماء اسناد کہ بعضی مرآت کتبہ از برای طالبان
مطابق ابر مبارکہ غافر الذنب قابل التوب

القاصفة
 ما على اقل من الحظا
 فخطبنا انما لا نستند على
 تشعرا انك لمع حسن الطامع
 عالم القصة فوكل به سلة الامانة
 فاضرت بمن الطبع فيه وهو اصعب
 ولا تحوا ولا طه لا تلت العالم
 اصعب من هذه في تسبيل الحق
 اول ما انطوى صاحبا الكثرة كان
 سونك سرك على انفسه وطبع
 ومن الامانة الفاضل فاعلم
 صورة قباط شطنت من صوابها
 وقابل انظر الى الصورة
 تنظر في سيرة من انظر
 ان قد خضع في حق انما اهل
 على صون انفسه من صورة طباط
 اورد على واحد من اناس التي عرض
 الفاضل قال اناسا اذ خذ
 قلبكم انما اقول ان
 انما ان لمع من انظر
 الطبع وادعوا احكاما من
 انما هذا الاشياء
 انما هذا الاشياء
 فوكل به سلة الامانة

طریق دیگر در ختیا

بسم الله الرحمن الرحیم یا عوذ بقرآن من شر ما خلق
ومن شر ما یخلق ومن شر ما یتولد
ومن شر ما یتولد من شر ما خلق
ومن شر ما یتولد من شر ما یتولد

۵۹	۴۸۹	۴۹۳	۵۱۳
۴۹۹	۵۱۱	۴۸۷	۵۰۳
۵۰۷	۴۹۹	۵۰۵	۴۹۷
۵۱۵	۴۹۱	۵۰۵	۴۹۷

تحتی نام که در این ختیا...
شیخ رسیده و سکر را و سبب در و با و طاعون عظیم این ختیا را داد
که در روز و شب و هر چه سبب بود بر عظیم ختیا ای این و شهر و اطراف آن

و در هر روز و شب و هر چه سبب بود بر عظیم ختیا ای این و شهر و اطراف آن
و در هر روز و شب و هر چه سبب بود بر عظیم ختیا ای این و شهر و اطراف آن
و در هر روز و شب و هر چه سبب بود بر عظیم ختیا ای این و شهر و اطراف آن

طریق دیگر در ختیا

بسم الله الرحمن الرحیم یا عوذ بقرآن من شر ما خلق
ومن شر ما یخلق ومن شر ما یتولد
ومن شر ما یتولد من شر ما خلق
ومن شر ما یتولد من شر ما یتولد

۵۰	۴۸۹	۴۹۳	۵۱۳
۴۹۹	۵۱۱	۴۸۷	۵۰۳
۵۰۷	۴۹۹	۵۰۵	۴۹۷
۵۱۵	۴۹۱	۵۰۵	۴۹۷

در علقه ختیا

و در هر روز و شب و هر چه سبب بود بر عظیم ختیا ای این و شهر و اطراف آن
و در هر روز و شب و هر چه سبب بود بر عظیم ختیا ای این و شهر و اطراف آن
و در هر روز و شب و هر چه سبب بود بر عظیم ختیا ای این و شهر و اطراف آن

فصل في علم قضاة

[illegible][illegible]

دست و بافه

[illegible][illegible]

شرح الکساء و اولاد

[illegible][illegible]

در استخارات

باب **فصل** **در بیان استخارات و طرق آنها و ادب ستمرا از آنها استخاره و عت**
از حضرت صادق علیه السلام مرویست که فرمود هرگاه اراده امری کنی در سر و قصد نویسی
بسم الله الرحمن الرحیم خیر من الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم
و در سر و دفعه دیگر بنویسی بسم الله الرحمن الرحیم خیر من الله الرحمن الرحیم
بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم
و در وقت نازک و چون از نماز فارغ شوی بگویند و صد نوبت بگوئی استخاره
بسم الله الرحمن الرحیم خیر من الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم
از این اگر سه دفعه متوالی افضل بیرون آید آن کار را بکن و اگر سه دفعه متوالی لا
تقبل بیرون آمدن کار را مکن و اگر یکی افضل بیرون آید و دیگری لا تقبل سه دفعه
دیگر بیرون آید این دفعه شود پس اگر آن نفع کنی اگر افضل است آن کار را بکن
و اگر لا تقبل است مکن و احتیاج نیست به بیرون آوردن و در چشم و از آن جمله
استخاره است که از حق بنی عار از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که گفت حضرت
عزیز کردم که بگویم شود که اراده امری کنی که بعضی از مردم می گویند و را بکن و بعضی
از مردم می گویند از آن حضرت فرمود هرگاه چنین باشد و در وقت نازک و قصد
بگوئی بسم الله الرحمن الرحیم و بعد از آن بهر کار بجز تو قفل آید مکن که خبر تو در آن
نفع آید اما باید که استخاره تو در حافیت باشد یعنی بگوئی که استخاره الله بسم الله الرحمن الرحیم خیر من الله الرحمن الرحیم
فی خافیه و غیره که بسیار است خبری در دفعه بیرون آمدن و موت و لها و ذها و عیال
و یا شدیدی عافیه که بگوید این بلا را سالوا بیا و بعضی دیگر از آنها استخاره
که از آنها علم السوء است و آن گفتی که میخواهی خود را فسخ کنی و در کار کنی

[illegible]

در مصاحبات

[illegible]

باب ششم در آداب مسافر

[illegible]

در تعمیر مسافر

كَلَامُهُ يَا نَارِ بَنِيكَ عَلَيْنِكَ وَفَضَّلَكَ بِهِ مَا سَعَى رَجُلٌ لِيَدْعَاكَ
 مَطْلَبُ رَجُلٍ وَهُدَى مَدِينَةٍ كَبُورُهَا نَقِطُ السَّحَابِ الْأَسْوَدِ وَخَابِثُ
 الْأَمَانِ الْأَبْيَكِ اسْتَغْلَاكَ الْحَوَاقِفُ مِنْ حَقِّكَ وَاجِبَ عَلَيْكَ مِنْ حُبِّكَ لَهُ
 الْحَقُّ عَيْنُكَ أَنْ تَنْشَلَّ عَلَى تَحْمِيلِهَا وَتُغْلَى وَانْ تَقْصِيحِ حَاجَتِي وَجِدَانِ
 دَعَايَ هَرَجَانِ بِسَاسِ بَكْوِي وَتُؤَلِّقَ أَلْفَايَ وَتُجَلِّ وَتَالِي وَتُطَلِّقَ
 قُوَّتِي وَتَالِي وَتُحَسِّنَ بَيْنِي وَالتَّحْسِينَ عَزَّتْ رَأْيِي وَتُحَلِّ وَتُحَسِّنَ وَتُحَسِّنَ
 وَمُؤْنِي وَتُحَلِّ وَتُحَسِّنَ وَتُحَلِّ وَتُحَسِّنَ وَتُحَسِّنَ وَتُحَسِّنَ وَتُحَسِّنَ
 مَا حَاقَتْ خَلْقًا آخِرًا فَنَفَمَ وَاجْتَلَّ صَلَافِي بِهِمْ مَقْبُولُهُ وَدَعَوِي بِهِمْ مُنْتَجَاةُ
 وَصَاحِبِي بِهِمْ مُقْبَلَةٌ وَتُؤَيِّدِي بِهِمْ مُتَقَوِّدَةٌ وَتُؤَيِّدِي بِهِمْ مُدَوِّعَةٌ وَتُؤَيِّدِي
 بِهِمْ مُتَقَوِّدَةٌ وَتُؤَيِّدِي بِهِمْ مُدَوِّعَةٌ وَتُؤَيِّدِي بِهِمْ مُتَقَوِّدَةٌ وَتُؤَيِّدِي بِهِمْ
 بِرُكْلَةٍ فَجَرَّاجَانِ دَعَايَ سَفَرِ دَعَايَ حَبْلُ الْقَدْرِ وَعَظِمُ الشَّانِ تَقْدِيرُ
 أَوَّلِيَا دَهْرٍ أَكْبَرُ اسْطِرْجَانِ مِكْرٍ دَانِ خُدَايَ تَعَالَى صَافِرُ رَاجَا نَجِيحِ
 دَرْكَابِ هَمْدٍ ذَكَرَكَ بِهِ اسْتَخْضَرْتُ كَاطِمَةَ رُوحِي لَكَ كَسِيرٌ تَعَالَيْهِ وَد
 بَايِدَكَ بِكُودِ مَا شَاءَ اللَّهُ لِأَحُولٍ وَلَا تَوَلَّوْهُ إِلَّا بِأَمْرِ اللَّهِ الْفَضْلُ الْفَرْخُ وَخُصِي وَأُفِي
 عَلَى وَحْدَتِي وَآدِي عِيْنِي بِرُوحِ اللَّهِ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ الْفَضْلُ الْفَرْخُ اسْتَغْلَاكَ
 حَيْرَةُ الْأَوْرَى كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَضَلَابِ الْأَخْرُسِ بِكُودِ الْأَوْرَى
 بِمَا غَاثَ بِهِ مَلَائِكَةُ اللَّهِ مِنْ هَذَا الْيَوْمِ الْجَدِيدِ الَّذِي آذَانُكَ تَعَالَى
 كَرْتَعْدِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ عَرِي وَمِنْ شَرِّ السَّالِطِي وَمِنْ شَرِّ مَنْ يَسْتَعِيبُ
 لَا ذِلَّةَ وَاللَّهُ وَمِنْ شَرِّ الْيَمِينِ وَالْإِيْسِ وَمِنْ شَرِّ السَّيَالِجِ وَأَهْوَاهِ وَمِنْ شَرِّ
 تَكْوَبِ الْحَادِ كُلِّهَا أَخْبَرْتُكَ يَا مَلِيحُ كُلَّ نَفْسٍ اسْتَخْضَرْتُ أَمَامَ جِلْدِ قَلْبِي وَد

[illegible]

کرم که بخدا زان خود بیرون رود و در وقت بیرون رفتن کوبیدن استغاده و اصل
 نقالی او ایامی نزد و هم او را کلمات می کند و توبه او و اقول می کند و او را از
 بدیهه مانع می شود و از شر که میبارد چنانچه این عهد در عهد و با سبک که انصاف
 صادق در محبت کرم که در وقت بیرون رفتن زان خود و بار سوره توحید
 بخواند و هفت در حفظ و کلمات خدای تعالی است و اوست که بخانه خود هر که در و از
 حضرت صادق مروت که پیغمبر که مسافر و ادع می کرد دست او را به
 گرفت و می گفت احسن الله لك العاقبة و انك حلال المنة و حسن لك
 الحزونة و قريب لك العبد و لك ان المنة و حفظ لك ذنبت و اما انتك
 و حوائج عليك و رحمتك يكثر عليك يقول الله استودع الله سميت
 شريك في رحمة الله و شئته الله و كسبه ارجع ما يدك يولى الحمد لله يستور
 سبائك و هدى ابيك و قد اذنتك في امانته و قد قضى الحق و اعانت
 على الشكر يقول الله عليك و احلف عليك نقضك و جعلها حجة مستورة
 و انك تولى بطول ابن و انك شهادت در غم و هر که بای خود را بواسطه بیرون
 رفتن بغیر در خانه بکباری کوبید الله انتم بالله تو گشت علی الله ما شاء الله
 لا قوة الا بالله بیرون در خانه بابت و در وی خود را بطرفی که در آن طرف متوجه
 می شود و نام و آیه که در میان ایشان و وی و از جانب راست و از جانب
 خود و بعد از آن کوبی اللهم احفظني و احفظ ما بيني و بينك الحسن المحجل
 يا رحمة العالمين و هر که سوار شوی بگو الحمد لله الذي هدانا لهذا
 و لم كنا للفراة و نحن عابدين محمد صلى الله عليه و آله شياطين الذي يخرجنا
 هذا و ما كنا الا مغررين و انما اولى ربنا انما يكون و در حال بیرون رفتن کوبد

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

الکلمه کل سبکنا و آفرین مینا و آفرین عاقبتا و آفرین من العبد المذنب
و آلاستغفار و بسیار حمد و تکیه را می گوید و استغفار بسیار یکی و هرگاه بفرستد
یا لا ادری یا جمیع اشیاء یا می گوید یا اله یا الله و الله است که از حمد شریفتر است و عالمین
آن کس که غفلت کند از شکر و هرگاه به هر چه در دفعی کند بر این بدین معنی بگوید
بسم الله الهم استر عی عن الشیطان الرجیم و هرگاه شرب شوی بر دریا نشسته
که خواهی داخل دریا شوی بگو اللهم رب السموات السبع و رب الارضین
السبع و ما اکتلت و رب السماطین و ما اکتلت و رب الزلازل و ما دثرت
و رب البحار و ما جرت اری استقلت بحر فیله العذابه و حکم ما فیها و اعوذ بک
من شرها و من شر ما فیها اللهم کن لی ما کانت فیها من فی و ارحم علی ما کانت
الحاجات و ارحم علی الدعوات ادعینی من عند صدق و اخرجنی من غیر صدق من عند یحیی
فی من کذبت سلطاناً تنجیه را و هرگاه از دره یا جانور مرده و عقرب و اسنان
بتیرید دعا را در وقتی که شتر را دست بخوان و این است که خدای قالی فرمود
ای مجرب هر که بر سر دزدانند یا صاحبی می باید که در آن مکانی که می رسد این دعا
خواند یا از دروغ مافی الارض کلها علیک بکون یا بکون بخار دزدت و کلک الشفان
الفاخر علی کل شیء ذلک یا عجز من تابعنی اری اعوذ بک و بعد از ذلک علی
کل شیء من کل شیء یختر من شیء او هاتک او عا و من من سائر الدواب
خالقها یعطیهم اذ و اهاجی و اخرجها و لا یستطاع علی و عاینی یا ذم من
شرها و یا یسما یا الله یا علی الطیم حطی و احطی عظیمک من عا و بدی را کریم
پس بدین سبکه هرگاه بدین دعا بخواند بر غیره ساند یا بچه ها را بر ضد بهای و زمین
خواند آن جبهه درین شود یا شود و این بابویه در کتاب من اعجزه الفقه در ذکر ذلک

[illegible]

باب الجہت خوف در سفر

[illegible]

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

در ارباب متعلقه میباشد

حسناً متبعاً بآداب الخالین و در گریه و بیداری این کلماتی مذکور است که اسم الفیض
اگر کسی بعد از آن که نص خود را نود و هشت بخواند اگر چه در محل و وقت و در راه باشد
یا وضو نکرده و آن امانت از غرق شدن و سایر وسع الاجامه از آفتی
جمع بکند و در سفرهای مرشد و در این اسم از امانت محفوظ است از آفتها و در گناه
طریق الحاله مذکور است که هرگاه اراده سفر کنی مقدار دوازده بار بخوانی و در آن وقت از این
بردار و هرگاه تسبیح و سوره ای از آن خالی اندک و در آن آب بریز و بشاهش بگو
مراج و مراد تو می شود و چیزی از تربت امام حسین (ع) نیز بخورد و از آن کسب ثواب
تواند بآید بکاف می داند از اعوان و یار و یار و یار که جمعی از معتقدان را می رسد که در کتب
درود یا بود نکند یا در حق و زیاده چنانچه جمعی از آنها رسیدند که غرق شوند غرق
شبان اندکی از تربت امام حسین (ع) انداخته در الحال باذن الله تعالی موج دریا
ساکن شد و گفته می شود که کرب پندی یا با نایب کشتی است به اجاعتی که دریا
طیجان آمد چنانچه آن کرد و مرغی خواهم شد و با من چیزی از تربت حسین بود
انزاید را بداند که باذن الله تعالی موج و طایفان او ساکن شد و کشتی از امواج دورتر ماند
نفاق افتاد که غرق شد با هر چیزی که در آن بود عزیزان و مردم که بد و معتد به آن
یا معتد به آن در دین یا ارباب و ابواب از آن معتد به و طمان متبذره جمع کردیم
و اسنادی که ما بیارت سید بشری شیع و در عشرت فرستاده شد بدین امر
انور دیوی اسود و احرار خرب و علما خان البکین و سید المرسلین بدانکه کشتی بود
فرات به غیرت از برای حاج و غریحان و هرگاه مردم ترک کند زیارت از غنچه امام حسین
کنشانه را بر این نیکه از غنچه فرموده است که در رکعت باید بیجای بایستد و در آن وقت
نگهدار من جفا کرده است من نیز در آن وقت مرا جفا می کند که کسی زیارت

الحسنات
لعل القدر

[illegible]

[illegible][illegible]

تراث و نظر او در شرح و بیان او در ده مثل از درازن و ماندن و بگو و علاوه بر این
 دلیل بر استحباب آن در هر سید الشهدا و در این چند افعول است و استحبابی
 در این ايام مخصوصه اخفی است و آنکه در نقطه جمیع عبادت بر سائر اوقات
 علی احتمال عقل تحقیق این مطلب ایضا نیست که در حکم عبادت استحباب غیر و کریم
 در این ايام چنانچه از بعضی مفسرین شده عبادت مخصوصا نماز پنج و در دست و سر
 سید پیاده فانی حالات متکبرین و غیره نقل کرده اند این عبادت غیر و دعای اهل
 و قول حضرت صاحب الامر در روزت مشهوره **عَلَّامًا وَ تَبَّكَتَ صَبَاحًا وَ مَسَاءً**
قُلْ لَکَیْتَکَ بِدَلِّ الْفَوْجِ دَعَاءُ و قول شادیه که از زبان نادر کرد و در وقت نماز
 انحضرت **الْبُورْ مَرَّکَ الْبَلَاءِ اَعْلَى اَعْلَى الْاَمَّةِ قُلْ مَرَّکَ اَعْلَى اَعْلَى اَعْلَى اَعْلَى**
 و تفسیر و در ذکر آن عبادت است و بعضی از علما بر عقیده است که ذکر انحصار
 صیغه در مقام ذکر غیره و ذکر صفات و فضائل آن در سجده و جود است و غیر
 شاع در آن در سن چنانچه وارد شده چنانچه معتبر و صحیح که کسی که رسیده در وقت
 بر علی و اهل بیت و غیره آن ثواب بدهند آن ثواب اگر چه در واقع چنانچه وارد
 رسیده باشد و این سخن باطل و در وقت نیز اگر آن کار شد شود که نیز به یاد که
 مذات مثلا است و دلیل بر صیغه بر استحباب آن آنه شود و مشایخ از شاع
 حکم استحباب آن می شود و کلام در این مقام نیست بلکه کلام در اینست که این مقصد
 غیر معلوم و صیغه مقصد در صاحب مقصد ثابت شد که در وقت و ثواب بران
 عباد که در بانه و این کیفیت صیغه اش شده اند که شود یا نه بر این مقام اثبات
 موضوع نیست و حکم و اتمام علی نه که کو شاع و تحقیق در مقام آنست که اگر چه
 و صحیح که کلام در مقام آنست که در وقت و اتمام علی نه که کو شاع و تحقیق در مقام آنست که اگر چه

[illegible]

نعمان است هم چنین است و آن حضرت جنان الزمان در صفت بیان همان زیارت که
مکروه شد زیرا که آن حضرت در شب عیدان متولد شد پس باید که در نصف شب او رو
سبحان حضرت سید الشهدا را بخواند زیارت کوی که او غسل زیارت کند و از حق
طلب و صدق و کبر و کرم و بعد از آن زیارت که آن حضرت صادق مرویست بخواند
و آن اینست که الحمد لله العلی العظیم السلام علیک ایها العبد الضائع الزئیر
اوست که شهادت می کند من لک شکر و من لک تحسین و من لک شفاعت است که
قلت و لا تموت بل و جاک حیالک حیث قلوب شیعک و ضیاء نورک
الهدی فی الظلمات و السلام و الحمد لله الذی لا یظلم احد و الحمد لله
و من الله الذی لا یغفل احد و الحمد لله الذی لا یغفل احد و الحمد لله
و من الله و هذا لصریح صریح بدلیل لا یسئل و الله معینک و علیه المهر
و الله ناصرک علیه شهادت که ای حیدر که ای یوم یقین روحی بخیرت و السلام
علیک و رحمته الله و کبریا که بعد از آن زیارت بخواند که آن حضرت هادی
مرویت و اذان است السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا خیر الله
فی ارضیه و شامه علی خلقه السلام علیک یا بن رسول الله السلام علیک
یا بن علی المرتضی السلام علیک یا بن فاطمة الزهراء و الحمد لله الذی لا یظلم احد
الصلوة و التبت التکرم و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و ما هدیت
به سبیل الله حق آتیک الحقین فصل الله علیک حکما و متکبرا بعد از آن حاج
راست روی خود را بر زمین بگذارد و بگوید اللهم انک علی بنی کرم و ذلک خیرک
مفتخر بالانوار و انک تقدر علی ان یسئلک بنی رسول الله بعد از آن مرا بفرم السلام
در دو فرستد و نام بکمال را ببرد و بعد از آن بگوید اللهم انک تقدر علی ان یسئلک بنی رسول الله

احزاب
در روز عیدان و در روز عیدان
نعمان است هم چنین است
مکروه شد زیرا که آن حضرت
سبحان حضرت سید الشهدا را
طلب و صدق و کبر و کرم و بعد
و آن اینست که الحمد لله العلی
اوست که شهادت می کند من لک
قلت و لا تموت بل و جاک حیالک
الهدی فی الظلمات و السلام و الحمد
و من الله الذی لا یغفل احد و الحمد
و هذا لصریح صریح بدلیل لا یسئل
و الله ناصرک علیه شهادت که ای
علیک و رحمته الله و کبریا که بعد
مرویت و اذان است السلام علیک یا
فی ارضیه و شامه علی خلقه السلام
یا بن علی المرتضی السلام علیک یا
الصلوة و التبت التکرم و امرت بالمعروف
به سبیل الله حق آتیک الحقین فصل الله
حکما و متکبرا بعد از آن حاج
راست روی خود را بر زمین بگذارد
مفتخر بالانوار و انک تقدر علی ان یسئلک
در دو فرستد و نام بکمال را ببرد

بی نام و نوا می خواند و بعد از آن این آیه را بخواند که الحمد لله الذی لا یظلم احد
بی عینک و ذلک آتیک انک الشاهد بعد از آن آن حضرت زیارت کند زیارت که در
اول و حسب کثرت بعد از آن زیارت کند علی بن الحسین و شهادت حضرت عباس را
بجز این که بعد از آن مذکور می شود در زیارت عرف بعد از آن نه سر آن حضرت باید
ود و رکعت نماز کند و بعد از نماز دعا را بخواند که در زیارت عاشورا که این
آداب زیارت حضرت امام حسین در شب فطر و در آن اول غسل زیارت کند
و طلب از آن دخول کند که زیارت از بدست باشد و بعد از آن بگوید الله اکبر
کبریا و الحمد لله کبریا و الحمد لله کبریا و الحمد لله کبریا و الحمد لله کبریا
المجاذی الاحد المتفضل الشان المتکون الحان الذی من طوبی سهل به زیارت
عزیز لای با حسانه و لو یجعل عن زیارته منو عا و لا یغفل احد و الحمد لله
تکون و فتح و بعد از آن داخل شود و در هر بار یک مرتبه و خشوع و خضوع
و بگوید یا حیدر که آن حضرت صادق مرویت و اذان است السلام علیک یا ابا عبد الله
آدم صیقه الله السلام علیک یا ابا عبد الله آیت الله السلام علیک یا ابا عبد الله
جلیل الله السلام علیک یا ابا عبد الله آیت الله السلام علیک یا ابا عبد الله
الله السلام علیک یا ابا عبد الله آیت الله السلام علیک یا ابا عبد الله
وارت علی امیر المؤمنین و خیر الوصیین السلام علیک یا ابا عبد الله آیت الله السلام
الترکیب و امیر المؤمنین السلام علیک ایها الصدیق السلام علیک ایها المؤمن
ایثار الحق السلام علیک و علی الارواح التي هلت فینا لیک و آتحت بر علیک
السلام علیک و علی الملائکة و الحان لک الحمد انک قد اقامت الصلوة و التبت
الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و عبدک الله علیک یا ابا عبد الله آیت الله السلام

احزاب
در روز عیدان و در روز عیدان
نعمان است هم چنین است
مکروه شد زیرا که آن حضرت
سبحان حضرت سید الشهدا را
طلب و صدق و کبر و کرم و بعد
و آن اینست که الحمد لله العلی
اوست که شهادت می کند من لک
قلت و لا تموت بل و جاک حیالک
الهدی فی الظلمات و السلام و الحمد
و من الله الذی لا یغفل احد و الحمد
و هذا لصریح صریح بدلیل لا یسئل
و الله ناصرک علیه شهادت که ای
علیک و رحمته الله و کبریا که بعد
مرویت و اذان است السلام علیک یا
فی ارضیه و شامه علی خلقه السلام
یا بن علی المرتضی السلام علیک یا
الصلوة و التبت التکرم و امرت بالمعروف
به سبیل الله حق آتیک الحقین فصل الله
حکما و متکبرا بعد از آن حاج
راست روی خود را بر زمین بگذارد
مفتخر بالانوار و انک تقدر علی ان یسئلک
در دو فرستد و نام بکمال را ببرد

وصحة الحديث كما أنه استعمل ذلك فداقت السلو وأثبت الركوة وأمرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وتكونت الكتاب حتى لا يردية وما مدت به الحق حتى جاءه وقبّرت على الأذى حتى جنىه
صلى الله عليه وسلم حتى أشهد أن الله ما تقول وعادوك والذين عدوك والذين
عدوك ما تقول على إيمان النبي وقد طلب من أدركه لعن الله الظالمين لكفر من
الأولين والآخرين وضاعف عليهم العذاب لا إله الا الله لا يؤمنون بآيات رسول الله
ولا يؤمنون بما يخرج من أفواه أوليائك مناديا لا إله الا الله مستجيما بالحكمة الذي أتت
عليك وما تدين به إلا من من خالفك فاشفع له عند ربك

پس خود را بفرستاد و بیست و پنج روز در آنجا ماند و چون برگشت

[illegible]

سزا پرت جامعہ

عَلَّ سَائِكَ نَسْرَهُ لَكَ عَلَى عِبَادِهِ الْمُتَحَرِّينَ مِنَ الْبَيْتِ لَأَنْبِ قَوْلَهُ الْفُتُو
 وَفَسَمِ بِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ السَّافِرَ عَلَى طَهَارِيهِ أَمْرًا وَنَصِيحَةً السَّامِعَ عَلَى الْإِدْوَادِ
 عَلَى السَّامِعِ السَّامِعَ عَلَى التَّحْقِيقِ مِنْ مَرْضَاتِ اللَّهِ السَّامِعَ عَلَى الْحَبِيبِ مِنْ طَائِفَةِ
 السَّامِعِ عَلَى الْبَيْتِ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَدْ دَلَّى اللَّهُ وَفَاوَدَ فَقَدْ عَادَ اللَّهُ وَنَسْرَ
 عَرَفَهُ فَقَدْ عَرَفَ اللَّهُ وَنَسْرَ جَعَلَ فَقَدْ جَعَلَ اللَّهُ وَنَسْرَ الْعَصَمَةَ فَقَدْ عَصَمَ
 بِاللَّهِ وَنَسْرَ كَلِمَةً فَقَدْ كَلِمَةً بِاللَّهِ شَيْئًا اللَّهُ أَنْ تَحْرَبَ بِطَرَايِكُ وَنَسْرَ كَلِمَةً
 سَائِكَ مَوْثِقًا بِمَا أَسْمَهُ بِكَ كَافِرًا بِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُحَقَّقًا بِمَا حَقَّقْتُمْ بِطَوِيلِ
 أَجَلِهِ بِمَا نَسْرَ وَفَلَا يَنْفَكُ مَوْثِقًا فِي ذَلِكَ كَلِمَةً الْبَيْتِ لَعَلَّ اللَّهُ
 مِنْ بَيْتِهِ وَلَا تَنْزِعَ صَاعَةً عَلَيْهِمْ الْعَذَابَ الْإِيمَ وَأَسْرَ ذَلِكَ اللَّهُ مُنْفَرَدًا
 السَّافِرَ عَلَى كَلِمَةٍ وَرَحْمَةً لِلَّهِ كَانَتْ أَنْصَحَتْ صَادِقَةً مَرُوبَةٍ كَهَرَامًا
 يَكُونُ أَشْهَادًا وَبِأَمْرِهِ يَدْفَعُ رُفْرُفَ خُودِهِ بِمَا سَلَّمَ كُنْدَ وَتَوَقُّرًا بِمَا يَكُونُ بِإِنْ سَلَّمَ
 بِمَا يَسِيرُ بِهِ سَلَّمَ لَمْ يَزِدْ وَبِأَمْرِهِ يَدْفَعُ رُفْرُفَ خُودِهِ بِمَا سَلَّمَ كُنْدَ وَتَوَقُّرًا بِمَا يَكُونُ بِإِنْ سَلَّمَ
 سَلَامًا كَمَا يَكُونُ الْبَيْتُكَ ذَائِمًا بَلْكَ يَكُونُ فَقَدْ نَكَّ بِطَائِفَةِ الْبَيْتِ الْأَشْرَ الْأَشْرَ بِطَائِفَةِ الْبَيْتِ
 بِمَنْشَرِهِ وَوَجَّهَتْ إِلَيْكَ بِطَائِفَةِ الْبَيْتِ لَعَلَّ إِلَيْكَ يَسْلُكُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ تَعَالَى
 فِي غَيْدِ رَاكِبٍ وَأَنْصَحَتْ كَاطِمَةً مَرُوبَةٍ كَهَرَامًا بِمَا تَوَكَّدَ وَنَسْرَ خُودًا بِمَا
 أَوْزَى وَبَعْدَ زَمَانٍ كَمَا وَفَى هَذِهِ الطَّوَارِقُ وَهَاتِي إِلَى تَكْمِلَةِ عَمَلِي وَتَأْنِي وَ
 زُجْجِي وَوَلَدِي وَخَاصِّي وَعَنْ جَمِيعِ أَهْلِ بَيْتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَعَنْ أَخْوَانِي وَأَخَوَاتِي مِنْ أُولِي الْأَنْفُسِ وَمَعَارِهَا مُقَرَّمَةً وَعَبِيدِهِمْ أَكْبَرًا
 وَنَسْرَ وَهَرَامًا جَنِينَ كَرِيمًا كَمَا يَكُونُ بِنَاتِ تَوْعَاذِ طَوَانِ لَمْ رَسَتْ
 كَفَتْ خَوَاهِي يَوْمَهُمْ جَنِينَ كَرِيمًا بِطَائِفَةِ الْبَيْتِ الْخَائِفَةِ مِنْ مَعْدِنِ دُكَّارِ الْبَيْتِ

[illegible]

و کسی که در سوره کافه و غیره از کلمات و واجات جمع بکشد و در هر روز یک مرتبه بخواند
یا در روزی دو مرتبه بخواند و از آن بگذرد که با زبان صریح و با دل از حق و حلال نگاه دارد
و چون این سوره نازل شد هفتاد هزار سال حقیت او گردید بدین که این سوره را با زبان
آسمان و زمین را پر کرده بود و از حضرت صادق علیه السلام نقل شد که هر کس که در هر شب هفتاد مرتبه
بخواند و هر روز یک مرتبه بخواند و از آن روز به بعد هر روز یک مرتبه بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند
باید سوره مریم از پیغمبر است که کسی که این سوره را بخواند خداوند او را از هر روز یک مرتبه بخواند
و صدق بر کسی که این کتاب را بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند
و اسمعیل را کرده است و در هر روز یک مرتبه بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند
و لدان کرد و در هر روز یک مرتبه بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند
کند چون امدال بقال کند و بقال با وضو تواند رسانید و کسی که بخواند این سوره را
کند و در روز قیامت خدای تعالی او را پادشاه کند و کسی که این سوره را در روز جمعه بخواند از آتش
دجال و از فتنه که در دنیا است و از فتنه که در آخرت است و از فتنه که در روز قیامت است و از فتنه که در روز قیامت است
از این سوره از قبل و کان الحوائج سوره بخواند و وقتی که جامه خواب رود و در جامه خواب
او نوری بهر که در نشان باشد تا که بیدار شود و در دنیا از نور ملکوتی باشد که بر او
صلوات در سینه تا وقتی که از جامه خواب برخیزد و اگر این سوره را در هر روز بخواند و نور
در نشان شود مایه المعور و در میان آن نور ملایکه باشد که بر او صلوات فرستند
تا ببار شود و از حضرت صادق علیه السلام نقل شد که هر کس که در هر روز این سوره را از زبان
ناکه با هر چه بگوید که اعشاء کند و در فقر و مال و ولد و در آخرت از اهل عیال باشد و در
آخرت ملک سلیمان بر او دیاواری دارند سوره مریم از پیغمبر است که کسی که این سوره را
بخواند ثواب مهاجرین و انصاریان و اهل بیت آن قرآن کریم غیر این سوره نباشد

و کسی که در سوره کافه و غیره از کلمات و واجات جمع بکشد و در هر روز یک مرتبه بخواند
یا در روزی دو مرتبه بخواند و از آن بگذرد که با زبان صریح و با دل از حق و حلال نگاه دارد
و چون این سوره نازل شد هفتاد هزار سال حقیت او گردید بدین که این سوره را با زبان
آسمان و زمین را پر کرده بود و از حضرت صادق علیه السلام نقل شد که هر کس که در هر شب هفتاد مرتبه
بخواند و هر روز یک مرتبه بخواند و از آن روز به بعد هر روز یک مرتبه بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند
باید سوره مریم از پیغمبر است که کسی که این سوره را بخواند خداوند او را از هر روز یک مرتبه بخواند
و صدق بر کسی که این کتاب را بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند
و اسمعیل را کرده است و در هر روز یک مرتبه بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند
و لدان کرد و در هر روز یک مرتبه بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند
کند چون امدال بقال کند و بقال با وضو تواند رسانید و کسی که بخواند این سوره را
کند و در روز قیامت خدای تعالی او را پادشاه کند و کسی که این سوره را در روز جمعه بخواند از آتش
دجال و از فتنه که در دنیا است و از فتنه که در آخرت است و از فتنه که در روز قیامت است و از فتنه که در روز قیامت است
از این سوره از قبل و کان الحوائج سوره بخواند و وقتی که جامه خواب رود و در جامه خواب
او نوری بهر که در نشان باشد تا که بیدار شود و در دنیا از نور ملکوتی باشد که بر او
صلوات در سینه تا وقتی که از جامه خواب برخیزد و اگر این سوره را در هر روز بخواند و نور
در نشان شود مایه المعور و در میان آن نور ملایکه باشد که بر او صلوات فرستند
تا ببار شود و از حضرت صادق علیه السلام نقل شد که هر کس که در هر روز این سوره را از زبان
ناکه با هر چه بگوید که اعشاء کند و در فقر و مال و ولد و در آخرت از اهل عیال باشد و در
آخرت ملک سلیمان بر او دیاواری دارند سوره مریم از پیغمبر است که کسی که این سوره را
بخواند ثواب مهاجرین و انصاریان و اهل بیت آن قرآن کریم غیر این سوره نباشد

نخواستند بخوانند این سوره را خداوند عالم دو هزار سال از خلق آدم تا روز قیامت
و از حضرت صادق علیه السلام نقل شد که هر کس که در هر روز این سوره را بخواند و در هر روز
میدارد این سوره و قنای این سوره را و کسی که مداومت کند بر قنای این سوره در روز
قیامت کتاب او را بدست راست او دهند و آنچه در اسلام کرده است از او بخوانند
و چندان ثواب با او میدهند که را بخواند سوره ایتیا از پیغمبر است که کسی که این سوره را
بخواند خداوند او را از آسمان بکشد و هر چه بگوید که در قرآن مذکور است بر او سلام کند
و با او صلوات کند و از حضرت صادق علیه السلام نقل شد که هر کس که این سوره را با وضو در دست
خواند از رفقای ایشان محروم نخواهد بود در رشت در دنیا و در آخرت بر او هدیه خواهد
بود سوره مریم از پیغمبر است که هر کس که این سوره را در هر روز بخواند و در هر روز
تمام باشد که هر چه بگوید که در قرآن مذکور است بر او سلام کند و از حضرت صادق
سوره مریم از پیغمبر است که هر کس که این سوره را بخواند و در هر روز
دهند روح و ریحان بهشت که چشم او روشن شود و در روز قیامت از حضرت صادق
مرویت است که هر کس که در هر روز این سوره را بخواند خاتم عرانی سعادت و غفران و در روز
اعلی با ایتیا و مرسلین باشد سوره نور از پیغمبر است که کسی که این سوره را بخواند و در
می شود از هر بعد هر روز مؤمن و زن مؤمنه که گذشتند و خواهند آمد در جنة
و نیز از حضرت صادق علیه السلام نقل شد که هر کس که در هر روز این سوره را بخواند و در هر روز
مباورند بلکه سوره نور بخواند که با ایتیا از پیغمبر است که هر کس که این سوره را بخواند و در هر روز
کسی که این سوره را بخواند در روز قیامت معصوم شود و در آنکه ایمان آورده باشد
بر روز قیامت و با آنکه خدای تعالی او را در آنکه می گرداند و بخت داخل بهشت شود و از
حضرت صادق علیه السلام نقل شد که هر کس که در هر روز این سوره را بخواند و در هر روز
حضرت صادق علیه السلام نقل شد که هر کس که در هر روز این سوره را بخواند و در هر روز

و کسی که در سوره کافه و غیره از کلمات و واجات جمع بکشد و در هر روز یک مرتبه بخواند
یا در روزی دو مرتبه بخواند و از آن بگذرد که با زبان صریح و با دل از حق و حلال نگاه دارد
و چون این سوره نازل شد هفتاد هزار سال حقیت او گردید بدین که این سوره را با زبان
آسمان و زمین را پر کرده بود و از حضرت صادق علیه السلام نقل شد که هر کس که در هر شب هفتاد مرتبه
بخواند و هر روز یک مرتبه بخواند و از آن روز به بعد هر روز یک مرتبه بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند
باید سوره مریم از پیغمبر است که کسی که این سوره را بخواند خداوند او را از هر روز یک مرتبه بخواند
و صدق بر کسی که این کتاب را بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند
و اسمعیل را کرده است و در هر روز یک مرتبه بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند
و لدان کرد و در هر روز یک مرتبه بخواند و در هر روز یک مرتبه بخواند
کند چون امدال بقال کند و بقال با وضو تواند رسانید و کسی که بخواند این سوره را
کند و در روز قیامت خدای تعالی او را پادشاه کند و کسی که این سوره را در روز جمعه بخواند از آتش
دجال و از فتنه که در دنیا است و از فتنه که در آخرت است و از فتنه که در روز قیامت است و از فتنه که در روز قیامت است
از این سوره از قبل و کان الحوائج سوره بخواند و وقتی که جامه خواب رود و در جامه خواب
او نوری بهر که در نشان باشد تا که بیدار شود و در دنیا از نور ملکوتی باشد که بر او
صلوات در سینه تا وقتی که از جامه خواب برخیزد و اگر این سوره را در هر روز بخواند و نور
در نشان شود مایه المعور و در میان آن نور ملایکه باشد که بر او صلوات فرستند
تا ببار شود و از حضرت صادق علیه السلام نقل شد که هر کس که در هر روز این سوره را از زبان
ناکه با هر چه بگوید که اعشاء کند و در فقر و مال و ولد و در آخرت از اهل عیال باشد و در
آخرت ملک سلیمان بر او دیاواری دارند سوره مریم از پیغمبر است که کسی که این سوره را
بخواند ثواب مهاجرین و انصاریان و اهل بیت آن قرآن کریم غیر این سوره نباشد

شیخ المؤمن حناق بواسطه آنکه سابق این را زاری کند و از حضرت امیر المؤمنین سر بردارد
 کسی که در رجب شعبان و رمضان در هر شب روز سه مرتبه فاتحه و سه ایه الکرسی و سه
 مرتبه تائیدها الکافرون و سه مرتبه قل هو الله احد و سه بار معوذتین و سه مرتبه
 تسبیحات اربع و سه مرتبه لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم بخواند و سه مرتبه صلوات
 فرستد و چهارصد بار استغفار کند خداوند عالم کاما ن و در ایامی دعا کند بعد از آنکه
 باران و برید درختان و کشت دریا باشد و روز بعد قطری از جانب الله امده ای بکند
 تو را یعنی من و مرتب است از من بعد هر چه در شفاعتی در برادران مؤمن خود و بعد
 از آن حضرت فرمود که بخوانی که نفر من در دست است که کید این فعل را در این سواد
 روزها و شبها عاود او اگر چه در غرض دیگر باشد خداوند عالم اعطا کند با و بعد از
 حق عفتاد هزار حسنه که ان شاء الله باشد و خدای تعالی مقصد حاجت او را و اگر چه
 و مقصد حاجت او را نیز در هیچ از قبیل مقصدی که در بدین نامها از جانب راست و چپ
 و مقصدی که در غیران و مقصدی که در صراط و خدای تعالی او را در سایر عرش خود عاود
 و بعد حساب او را اسان کند و هزار هزار ملأ و امانت کند تا او را بر سر باشد
 و خدای تعالی امانه کند برای او و هر چه بخواهد او را بدهد و هیچ کوشی نپسند باشد
 و نیز طلب هیچ کس ضرر نکند باشد و در رجب نصف ایامه داوود رکعت نماز یا بد که در هر روز
 الحمد و هر سه روز که خواهد بخواند و چون سلام دهد هر یک از الحمد و معوذتین و ایه الکرسی
 و تسبیحات اربع و چهار مرتبه بخواند و بعد از آن بگوید الله الله و لا اله الا الله
 و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و از حضرت جواد مرید است که در ماه
 رجب بیست و یک مرتبه از اینجمله افاضات بر او میتابد و آن شب بیست و یک مرتبه رجا است
 و در رجب این شب بود که بر سر معشوق شده و پیغمبر و عامل دولین شر از پیشانی انوار

خود الله عز و جل را در هر روز
 و هر چه بخواهد او را بدهد و هیچ کوشی نپسند باشد
 و نیز طلب هیچ کس ضرر نکند باشد و در رجب نصف ایامه داوود رکعت نماز یا بد که در هر روز
 الحمد و هر سه روز که خواهد بخواند و چون سلام دهد هر یک از الحمد و معوذتین و ایه الکرسی
 و تسبیحات اربع و چهار مرتبه بخواند و بعد از آن بگوید الله الله و لا اله الا الله
 و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و از حضرت جواد مرید است که در ماه
 رجب بیست و یک مرتبه از اینجمله افاضات بر او میتابد و آن شب بیست و یک مرتبه رجا است
 و در رجب این شب بود که بر سر معشوق شده و پیغمبر و عامل دولین شر از پیشانی انوار

سنت سال من در رجب بیست و یک مرتبه از اینجمله افاضات بر او میتابد و آن شب بیست و یک مرتبه رجا است
 نماز کند در هر رکعت الحمد و هر سه روز که خواهد بخواند و چون سلام دهد هر یک از الحمد و معوذتین و ایه الکرسی
 و تسبیحات اربع و چهار مرتبه بخواند و بعد از آن بگوید الله الله و لا اله الا الله
 و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و از حضرت جواد مرید است که در ماه
 رجب بیست و یک مرتبه از اینجمله افاضات بر او میتابد و آن شب بیست و یک مرتبه رجا است
 و در رجب این شب بود که بر سر معشوق شده و پیغمبر و عامل دولین شر از پیشانی انوار

سنت سال من در رجب بیست و یک مرتبه از اینجمله افاضات بر او میتابد و آن شب بیست و یک مرتبه رجا است
 نماز کند در هر رکعت الحمد و هر سه روز که خواهد بخواند و چون سلام دهد هر یک از الحمد و معوذتین و ایه الکرسی
 و تسبیحات اربع و چهار مرتبه بخواند و بعد از آن بگوید الله الله و لا اله الا الله
 و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و از حضرت جواد مرید است که در ماه
 رجب بیست و یک مرتبه از اینجمله افاضات بر او میتابد و آن شب بیست و یک مرتبه رجا است
 و در رجب این شب بود که بر سر معشوق شده و پیغمبر و عامل دولین شر از پیشانی انوار

در اخوات سنجین

کرم زین خداست بواسطه آنکه نور به و افتد مگر در برای بنی اسرائیل بعد از آنکه اول و سوار
بودند و عیسی در پیش پاهای او می فرستاد و در پی سر او ای بابان رفت و
عزیز می مانان جان او بود و بخانه مادر می رفت و او بود و شمعون بن حنوز صفای
عیسی بود و رجیل از اهل نطین بود و صفا و ادراباد از حضرت عیسی بواسطه
ملک موصوفت ساخت اسم ایزان از برای اصحاب حضرت عیسی است که مخصوص
عیسی بود و آنها دوازده نفر بودند یعنی از ایشان الواف و ترابوین و یوحنا و بنی
بود و بعضی از ایشان رسولان حضرت عیسی بودند که اهل انطاکیه یا خانیچه که آنجا
فرموده و ارسلنا الهم اشین فکلتوه و افترقا ثلثا و ان ثلثا شمعون بود که سر کمر
خواب می بود و بعضی گفته اند که ثلثا بنوش بود و بعضی گفته اند هلو بود و بعضی
گویند در رسول دیگر صادق و صدق بود و در بنی اسرائیل استعمال کردند و دیگر
گفته اند ایشان از مضافات خالد بن شتان العیسی از عرب بود و بعد از عیسی معیوش
شد و خط بن صفوان در زمان قریب میا عیسی و محمد بود و ایدال عبارت است از
عابان و از قریب مریت که ایدال در شام می باشد و ایشان بر کرم زین خدا که بعضی
بنا عیسی دیگر می باشند و او داخله ایدال شد و ستیاح جماعتی می باشند که در
زمین عیسی گشته عیقه عبارت الحود و بان افت عبارت از روزی دارند صام را اسماعیل
بواسطه شباهت به بنیام در زمین بنی زاد و بنوش زیرا که صام بنی زاد و بنیام خود
می کردند و بعضی گفته اند که زمین خالی است از قطب چهار و درو چهار بد و هفت
عجب سیم و شصت قطب حضرت علی الزمان است و او را در کمر از چنان که بنیام
که با چون خیمه است حضرت عیقه مثل غل غل است و با ربع پاهای ان بنی می باشند
و که باشد که او را در پاهای از چنان باشد و ایدال زیاد و از چنان و بخار زاده از مقدار باشند و

در احوال پیغمبر

و صلحا زیاده از سجد و شایسته و ظاهر آنکه خضو المهر از اماند و مصلحتی ندارد
فقط صفاتی از آنست که طهارت العین از ارضای خود عاقل نمیشد و از دنیا هیچ جمع
نکنند و هفتاد و نهم آیه از ایشان صادر نشود و عقیقه ایشان شرعاً نیست اما
در فقه عقیقه شرطی ندارد اما مال در مرتبه ادون از او دارند و گاه هست که از ایشان
عقاقی واقع شود پس تدارک آنرا غفلت آنست که بعد از ایشان گاهی میغشند و انا
نهیاده در مرتبه ادون از او دارند و انا خلا عبارت است از اشد و قساقی که موصوفه و عاقل
و گاه هست که ایشان گاهی صادر شود و باستفاد و ایشان تدارک آنرا کنند چنانچه تقدم
فرموده است ان الذين اتقوا و از ایشان طاعت و استقامت نکر و انما فاعله من غیر و
خداست چنانچه عقاید را راست از او بدست میگیرند اما از جمله اعیان علیهم السلام و
روز نیست که حضرت رسالت رسول در این روز بعوض کردید و جبیل بر جبریه بر انضطرار
شد و شش تریب ایلی است که سید کجا معتبر از حضرت امام محمد تقی میقولست که در
رجب بیست و هشت از برای مردم بهتر است که از انساب بران میگردانند و شب بیست و نهم
ماهیست در صبح آنست حضرت رسول علیه السلام بعوض کردید و کسی که بعد از آن گذران
شیر اشل از شصت اعبادت خدا و اعطای آنکه بر سید نعمان شب چیت نه و آنکه
چون ناز خفتن کردی بنحوی که هفت از شصت که بدو بخوابی پیش از منمبت و خواست آن
برخیزد و دوازده رکعت نماز کن بطریقی که گشت و سید معتبر دیگر از حضرت موسی
میقولست که در شب بیست و نهم رجب هر کس که باشد دوازده رکعت نماز او و در
هر یک بعد از چهار مرتبه سوره فاتح و چهار مرتبه سوره التاس و توحید بخوان چون
از او دوازده رکعت فاتح و سوره در میان مکان چهار مرتبه بگوید **الْاَ لَهِ وَاللهُ اَکْبَرُ**
اَکْبَرُ اللهُ وَلِلهُ الْحُکْمُ وَاللهُ اَکْبَرُ و **اَکْبَرُ اللهُ اَکْبَرُ اللهُ اَکْبَرُ اللهُ** هر حاجت که خواهی

[illegible]

[illegible]

فصل اول در بیان اسباب و احوال
در سلاطین و پادشاهان و در
دور و جوی و در وادی و در
بلوغ و عقل و در وادی و در
بسی که نازد و در وادی و در
چهار ساله و در وادی و در
فصل یکم در بیان اسباب و احوال
ازها بر نفس و در وادی و در
یا از تلب و در وادی و در
باشد یا از مشقت و در وادی و در
متمم باشد و در وادی و در
سلاطین و پادشاهان و در
عواصم باشد و در وادی و در
بودن از عیض و فاس و در وادی و در
در وادی و در وادی و در
از عیض و فاس و در وادی و در
بلوغ و در وادی و در
چهار ساله و در وادی و در
قدیم و در وادی و در
آنکه از زمانه و در وادی و در
و در وادی و در وادی و در
و در وادی و در وادی و در

در آیت طه مرصنا

[illegible][illegible]

الحاج مرتبه حضرت امير المؤمنين و در اظهار اين دعا مي خواند بليغ الله المهر
صفا و على زكوة افطارا ففعل كما اذكرك السبع العبد و حضرت صادق
عزاد افطارى كفت بخند لله العجا غنا غنا غنا و زكوة افطارا اللهم يغفر
صفا و اعنا عليه و سئلاني فيه و سئل فيه صفا و في غنا و كفت بخند لله
الذي غفر عنا و ما من غفر و صفا و ما من غفر الله ما مبارك و رضا ك ان
كتاب و بعين شيخ شيعه نقل كرم ك زعيم صلى الله عليه و آله و سلم و در بيان
در بارش چنانكه كفت از كند در هر كدام كذا و بدين پنج بار توحيد بخواند تعالى
يا ثواب صدقان شهد كذا و كذا و با بر بار و در روز قاتل غلبه غلبه و در بار
خواهد بود و پنج بار در هر پنج بار كفت از كند در هر كدام كذا و بدين سوره
توحيد بخواند چنانكه گاهان او با بر بار و در روز اول و دوم و سوره او را كفاي كند
هر كدام در پنج بار كفت از كند در هر كدام كذا و بدين پنج بار توحيد بخواند و قيامت
نداي ايد كه او از كذا و كذا و در روز اول و دوم و در روز اول و دوم و در روز اول و دوم
اين شرايعكند چنانكه جامع گاهان او را در روز ششم هر كدام در پنج بار كفت از كند در هر
كدام كذا و بدين سوره در هر بار او را در پنج بار كفت از كند در هر كدام كذا و بدين
خداي شرايعكند چنانكه جامع گاهان او را در روز ششم هر كدام در پنج بار كفت از كند در هر
و پنج بار توحيد بخواند چنانكه جامع گاهان او را در روز ششم هر كدام در پنج بار كفت از كند در هر
در پنج بار كفت از كند در هر كدام كذا و بدين پنج بار توحيد بخواند و قيامت
سوار بخواند چنانكه جامع گاهان او را در روز ششم هر كدام در پنج بار كفت از كند در هر
الهم و سوره در هر بار او را در پنج بار كفت از كند در هر كدام كذا و بدين
و ما لك و در بار او را در پنج بار كفت از كند در هر كدام كذا و بدين پنج بار توحيد بخواند و قيامت

[illegible]

مازہا سبھا امکا

سوره نوحه بخواند و بخیر سلام دهد فراموش نشود که در کمال شجاعت و کثرت در
آفرید و یک خواهد آمد و اینست سوره که در این زمان از ما دعای شکر است که خواند
در هر رکعت یک مرتبه الحمد و بهتر است ایما که بخواند و چون سلام دهد بپایان خود
بفرستد عمل او مثل صد بار دعا و شهدا حاصل آن همان روز و نیم هر یک در اینست که یک
نماز کند در هر یک از این سوره ^{بخواند} بخواند و بعد از آن دعا را در دو واسعه کرد و آن را و او را
آنرا آن کرد و آن یک نیم هر یک در اینست که خواند در هر رکعت الحمد و تسبیح سوره نوحه
بخواند و از نو و زو کاغذی بنویسد و بعد از آن یک رکعت در اینست که خواند و در هر یک یکبار
الحمد و سوره نوحه و بعد از آن دعا و او را شکر آن کند و دو رکعت اول همان روز و نیم
هر یک در اینست که خواند و در هر رکعت یکبار الحمد و تسبیح نوحه و بعد از آن دعا
حجبه از صلا بگذرد و یک هر یک در اینست که خواند و در هر رکعت الحمد و تسبیح
سوره نوحه و بعد از آن دعا بکشد و سوره نوحه و بعد از آن دعا بکشد و سوره نوحه و بعد از آن دعا
دوای بی چهار رکعت خواند و در هر رکعت یکبار بعد از حمد چهار مرتبه سوره نوحه بخواند
عظمی الحی و او را شوکر از خدا بخواند و او را دعا بکشد و سوره نوحه و بعد از آن دعا
یکد و در هر یک الحمد بخواند و در هر رکعت سوره نوحه بخواند و دو رکعت تسبیح
خیر و نیکان که الله الله و اشهد ان محمدا رسول الله و انک علی
به شیخ و بعد از هر یک در اینست که خواند و در هر رکعت الحمد و تسبیح سوره نوحه
و در هر رکعت تسبیح سوره نوحه بخواند و بعد از آن دعا بکشد و سوره نوحه و بعد از آن دعا
هر از هر پنج و هر از هر پنج و بعد از هر یک در اینست که خواند و در هر رکعت
یکبار الحمد و تسبیح نوحه و سوره نوحه و بعد از آن دعا بکشد و سوره نوحه و بعد از آن دعا
تسبیح هر یک در اینست که خواند و در هر رکعت الحمد و تسبیح سوره نوحه و بعد از آن دعا

عمدی یا جملع
و شرط علا و درین وقت
باسزا و از امتز و اجابت
بر میوزین و درین وقت
سان شود و درین وقت
لیکن در صورت اول و اجابت
که دست اما صاحب خوشی
عقلی پس بر این امر خدای
او حاصل شود و درین وقت
و در مصان این و اجابت
و قضا و اجابت پس
حاصل شود و اجابت پس
که آب پس خود و درین
و اجابت افغان نماید و در
و زده کند و حمله کرم
حاصل و درین وقت که
بر خود و درین وقت
چهار آن شک باشد یا
چین و شک باشد و در
و که باشد و درین
غسل و درین وقت
و درین وقت که
یا درین وقت

باب در ادعیه برای رخصت

بسم الله الرحمن الرحيم أنت الرب العظيم الذي لا يملكك شيء من خلقه وهو السميع العليم
 وهذا الشهر عظمته وكبريته وشرفه وقصته على الملهو وهو
 الشهر الذي كثر فيه صيامه على المؤمنين وصيام الذي أنكرت فيه الفرائض
 هدي للشاير وبنيان من الهدى والغفران وجعلت فيه ليلة القدر
 وجعلت فيها خير من ألف شهر وأما المؤمن عليك فمن على بك إلى
 ربي من التائبين ثم عليك وأخطى ربي بك من جنتك يا رب العالمين
 ونجا سببا نحو دينك فلا تشبه بغيره نحو ذلك هو الذي شجع منقو
 كرهه شيا به ماهه كرهه عار اجود كما جعل سالوا من ربه شواها الكفر
 رب شهر رمضان الذي أنزلت فيه القرآن وأفرجت على عباده فيه
 الضيق جعل على عباده في الحج أرفقا وأزفني حج بيتك الحرام في عامي هذا
 في كل عام وأغفر لي ذنوبي التي أتيتك بها من الغفلة فاقبضها عني
 يا رحمن يا رحيم وسببها رحمتك صادقة فقول كرهه شيا به ماهه كرهه
 نحو ذلك هو الذي شجع منقو كرهه شيا به ماهه كرهه عار اجود كما جعل سالوا من ربه شواها الكفر
 رب شهر رمضان الذي أنزلت فيه القرآن وأفرجت على عباده فيه
 الضيق جعل على عباده في الحج أرفقا وأزفني حج بيتك الحرام في عامي هذا
 في كل عام وأغفر لي ذنوبي التي أتيتك بها من الغفلة فاقبضها عني
 يا رحمن يا رحيم وسببها رحمتك صادقة فقول كرهه شيا به ماهه كرهه
 نحو ذلك هو الذي شجع منقو كرهه شيا به ماهه كرهه عار اجود كما جعل سالوا من ربه شواها الكفر

بسم الله الرحمن الرحيم أنت الرب العظيم الذي لا يملكك شيء من خلقه وهو السميع العليم
 وهذا الشهر عظمته وكبريته وشرفه وقصته على الملهو وهو
 الشهر الذي كثر فيه صيامه على المؤمنين وصيام الذي أنكرت فيه الفرائض
 هدي للشاير وبنيان من الهدى والغفران وجعلت فيه ليلة القدر
 وجعلت فيها خير من ألف شهر وأما المؤمن عليك فمن على بك إلى
 ربي من التائبين ثم عليك وأخطى ربي بك من جنتك يا رب العالمين
 ونجا سببا نحو دينك فلا تشبه بغيره نحو ذلك هو الذي شجع منقو
 كرهه شيا به ماهه كرهه عار اجود كما جعل سالوا من ربه شواها الكفر
 رب شهر رمضان الذي أنزلت فيه القرآن وأفرجت على عباده فيه
 الضيق جعل على عباده في الحج أرفقا وأزفني حج بيتك الحرام في عامي هذا
 في كل عام وأغفر لي ذنوبي التي أتيتك بها من الغفلة فاقبضها عني
 يا رحمن يا رحيم وسببها رحمتك صادقة فقول كرهه شيا به ماهه كرهه
 نحو ذلك هو الذي شجع منقو كرهه شيا به ماهه كرهه عار اجود كما جعل سالوا من ربه شواها الكفر

در ادعیه برای رخصت

بسم الله الرحمن الرحيم أنت الرب العظيم الذي لا يملكك شيء من خلقه وهو السميع العليم
 وهذا الشهر عظمته وكبريته وشرفه وقصته على الملهو وهو
 الشهر الذي كثر فيه صيامه على المؤمنين وصيام الذي أنكرت فيه الفرائض
 هدي للشاير وبنيان من الهدى والغفران وجعلت فيه ليلة القدر
 وجعلت فيها خير من ألف شهر وأما المؤمن عليك فمن على بك إلى
 ربي من التائبين ثم عليك وأخطى ربي بك من جنتك يا رب العالمين
 ونجا سببا نحو دينك فلا تشبه بغيره نحو ذلك هو الذي شجع منقو
 كرهه شيا به ماهه كرهه عار اجود كما جعل سالوا من ربه شواها الكفر
 رب شهر رمضان الذي أنزلت فيه القرآن وأفرجت على عباده فيه
 الضيق جعل على عباده في الحج أرفقا وأزفني حج بيتك الحرام في عامي هذا
 في كل عام وأغفر لي ذنوبي التي أتيتك بها من الغفلة فاقبضها عني
 يا رحمن يا رحيم وسببها رحمتك صادقة فقول كرهه شيا به ماهه كرهه
 نحو ذلك هو الذي شجع منقو كرهه شيا به ماهه كرهه عار اجود كما جعل سالوا من ربه شواها الكفر

بسم الله الرحمن الرحيم أنت الرب العظيم الذي لا يملكك شيء من خلقه وهو السميع العليم
 وهذا الشهر عظمته وكبريته وشرفه وقصته على الملهو وهو
 الشهر الذي كثر فيه صيامه على المؤمنين وصيام الذي أنكرت فيه الفرائض
 هدي للشاير وبنيان من الهدى والغفران وجعلت فيه ليلة القدر
 وجعلت فيها خير من ألف شهر وأما المؤمن عليك فمن على بك إلى
 ربي من التائبين ثم عليك وأخطى ربي بك من جنتك يا رب العالمين
 ونجا سببا نحو دينك فلا تشبه بغيره نحو ذلك هو الذي شجع منقو
 كرهه شيا به ماهه كرهه عار اجود كما جعل سالوا من ربه شواها الكفر
 رب شهر رمضان الذي أنزلت فيه القرآن وأفرجت على عباده فيه
 الضيق جعل على عباده في الحج أرفقا وأزفني حج بيتك الحرام في عامي هذا
 في كل عام وأغفر لي ذنوبي التي أتيتك بها من الغفلة فاقبضها عني
 يا رحمن يا رحيم وسببها رحمتك صادقة فقول كرهه شيا به ماهه كرهه
 نحو ذلك هو الذي شجع منقو كرهه شيا به ماهه كرهه عار اجود كما جعل سالوا من ربه شواها الكفر

در ادب و عرفان

[illegible]

—

ع
 ٤
 ٥
 ٦
 ٧
 ٨
 ٩
 ١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

[illegible]

[illegible][illegible]

يَا حَيُّ الْيَسَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَصْلَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْوَعْدُ كَيْفَ تَبْتَغِي مَارَكَةَ نَاسِيَةِ
شَرْيْقَةٍ اسْتَلَّتْ الْكُفْرَانُ تَعْتَرِبُ فِي شَفْوَى هَذَا وَتَرْجِي تَعْتَقُ
قَبِيضَ مِنَ الثَّارِ وَتُطْفِئُ مِنْهَا أَمْحَاطُ أَحْدَانٍ خَلَقْتَ كَمَا هَلَتْ
مُعْظِمُهُ وَلَا تَحْتَمِلُهُ الزَّمَنُ رِضْوَانُ مَنْ لَكَ مُنْكَاسُ كُنْزِي رَضَا لِي
بُؤْسُ هَذَا بَالِجَةً عَلَى أَمْتِهِ نَفْسُهُ وَأَعْمَهُ عَاقِبَةُ وَأَوْسَعُهُ زُرْقُهُ وَأَجْمَلُهُ
وَأَكْمَلُهُ الْإِلَهِي فِي أَغْوَدِيكَ وَيُوجِبُكَ الْكَرَمُ وَمُلْكُكَ الْعَظِيمُ
أَنْ تَعْتَرِبَ التَّمَنُّ مِنْ بَوَى هَذَا وَتَقْضَى قَبِيضَةَ هَذَا الْيَوْمِ أَوْ تَطْلُعَ الْفَجْرُ
مِنْ أَيْتَانِ هَذَا أَوْ تَخْرُجَ مِنْكَ الشَّمْسُ عَلَى تَبْلِيغِي تَبْعَهُ أَوْ تَبْ أَوْ تَحْطِطَ شَيْئٌ
أَنْ تَشَاءَ بِشَيْءٍ يَأْتِيهِ أَوْ تَوَافِقَ بِهِ أَوْ تَوْفِيقِي بِهِ أَوْ تَوْفِيقِي بِهِ أَوْ تَوْفِيقِي بِهِ أَوْ تَوْفِيقِي بِهِ
الْآخِرُ أَوْ تَقْضَى مِنْ يَوْمِ الْقَالِ بَارَكْتَ الرَّحْمَنِ الْكَلِيمُ فِي أَدْعَاكَ
لَهُ لَا يَفْتَرِقُهُ قَبِيلُهُ وَلَا رَحْمَةً لِأَنْكَالِهِ وَلَا كَرِيمًا لَا يَكْفِيهِ
الْأَنْتَ وَكَرْمَهُ لَا تَنْفَعُ الْإِيَّامُ وَلَا حَاجَةٌ لَا تَقْضِي ذُنُوكَ الْكَلِيمُ وَكَرْمَهُ
كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَوْدَعْتَنِي بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ وَتَرْجِي تَبْعِيهِ مِنْ ذَنْبِي
فَلَمْ يَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ إِلَّا نَجَاحِي لَمْ أَدْعُوكَ يَدُ الْفَالِاحِ فِي بَهَائِشِ الْإِيَّامِ
مِنْهُ يَا لَيْلِي الْعَدِيدِ الْيَا وَدَائِي كَشِيفَ الْغُرَى الْكَرِيمِ الْغَضَائِقِ الْيَوْمِ وَ
مُقْتَرَجِ غَدِي تَعْقُوبُ وَتَقْضَى كَرِيمِي يَوْسُفَ صَلَاحِي عَاجِدِي وَالْحَمْدُ
وَالْعَمَلُ بِهِ مَا لَيْتَ أَهْلُهُ فَاكُلَ أَهْلُ الْيَوْمِ وَاهْلُ الْغَدِ الْكَلِيمُ أَنْتَ
تَقْبِي بِهِ كَرِيمِي وَرَضَائِي بِهِ كُلِّ لَيْلَةٍ وَأَنْتَ لِي بِهِ كَلِمَةٌ تَرْكُ بِهِ ثِقَةٍ
وَعَنْ كَرَمِي كَرَمِي تَضَعُ فِيهِ الْفَوَادِ وَتَقْلُ فِيهِ الْعَمَلَةَ وَتَحْدِلُ فِيهِ

و ما یکنون
 با امام و تعلیم بر مردم است عاجز
 آمدند و تو حاضر امام و خود دست
 و هرگاه خواهند تو حاضر باش
 و اگر قتل مینویسند که این
 که بداند یعنی شک که خود شوند
 چنانچه مردان ایشان را بگو
 علاوه و اگر بگویند قتل و فصل
 عالم امام در کتاب شرح الزیاده
 و امام سؤال فیض و اجتماع
 که بخوانند فیض و کلام است
 سبب چیست که از مردم و امام
 با وجود یکدیگر از زمین و دنیا جدا
 نمیشوند و حال آنکه از خود جدا
 و لا تقوا باین که از آن جدا
 حق است امیر المؤمنین و مکارم
 این فرموده و تو از آن جدا
 نوزده رمضان بعد از آن صبح
 با و فرمودند و گویند که این
 در خواب میوه و نان بخور و نه
 حال آنکه میوه نازد و نان
 جایز نیست حضور امام حسین
 با وجود علم و کلام

در علت اسهالات

[illegible][illegible]

در فضیلت شب قدر

[illegible][illegible]

در تکمیل نفس

[illegible]

در اعمال ده آخر رمضان

بر شتابك با انحصار المراجعة و هم مقدار كه ممكن باشد از قرن بخواند و دعا صحيفه كامله
 بخواند و دعا كدام الاطلاق و دعا توبه و روزهای این شبها را بر تیر بنزد
 و بدعا و تلاوت و دعا عايد روز نهار كه در احاديث معتبره وارد شده كه روز و تیر
 در فضیلتش شب قدر است و در شب تيره بنخصوص غسل سنت است و در شب تيره بنخصوص
 غسل سنت است احاديث معتبره در استحباب غسل كردن در آن وارد شده است منقول است
 خداي عز و جل در این شب عنوي كند دعا و كاكان و جميع افواج بالار از روز در آن
 ماه و رضا بر عالمي كه صفت ايشان نور عمر ديدها و گوشهای ايشان و در شب
 تيره بنخصوص غسل وارد شده است منقول است حضرت امام بن ابي ادميه در این شب كه از
 دعا و افوا خواندن از اول شب تا آخر شب الكفتم از زقني الحاجي بن ذرار عن زور
 الا ساد الي ذرار الخ و روا الاستيعاذ بالقبول تمل خالوا القوت و در شب
 تيره بنخصوص غسل وارد شده است در شب آخر غسل سنت است و در حضرت امام حنبل
 سنت است اما كذا كه در احاديث معتبره است و در شب تيره بنخصوص غسل وارد شده است
 هر يك شبها در خواب دعا خواندن الكفتم انك فانت في كليل شهر رمضان
 الدعاء انزل منه القرآن هدي الناس بين ايدي و انما الدعاء انزل
 شهر رمضان بما انزلت فيه القرآن و حصصه ليلة القدر و جعلها
 خير ايام الف شهر الكفتم و هذه ايام شهر رمضان قد انقضت و كذا
 قد نصرت و قد نصرت بالحي منه الى ان انت اعلم عايد بن علي كذا
 الخ و تخبرني فاستنك بما استنك به ملائكت المرقون و انما و لك
 الرسول و عبا ذلك الصالحون ان تخيل عمل محمد و آل محمد و ان تلك
 و عمن من النار و تدخلك الجنة و محمدك و ان تستعمل على الايمان يوم

در روز دوازدهم
 چنانچه از آنست و در آن
 که یک نفر از آنست و در آن
 بود و آنست و در آن
 بال شده باشد و در آن
 اقدام و در آن
 چون سرانجام و در آن
 نظر من ثابت شد و در آن
 بسوی کسی از آنست و در آن
 کرد و در آنست و در آن
 در هر هفته حضرت سید الشهدا
 صلوات الله علیه و آله بر عازن آنست و در آن
 و آنست و در آن
 زیارت و دعا و در آن
 بسیار در آنست و در آن
 در علوم و ادب و در آن
 و در آنست و در آن
 یک نفر از آنست و در آن
 چون از آنست و در آن
 این جانب سرور و در آن
 تا و بلا از آنست و در آن
 هر دو که مدت دو روز و در آن
 که بر سر آنست و در آن

ذمرا اب فطره

هر که زکوة فطر را داد و بر مردگان خود را یا کرد یا نه بگفت که منگو و شد پس تا بعد
بجا آورد و چنانچه زکوة مال را عیسیا که مال می خورد و مال از زلف محفوظ می ماند
چنانچه منقول است هر چه مال در حوضه دیاتلف شد منگو مگردان زکوة و هم چنین فطر
زکوة بدست بدو یا بکسی دیگر دادند و عیسیا که مال کفایت معیونه و دارا ناسال دیگر
از او با احتفاظی کرد چنانچه در بعضی منقول است حضرت صادق ع با مقب کبیخ خود
فرمود که در فطر هیچ غلامان و کنیزان را نداد و یکی از ائمه اهل بیت ع که زکوة او اندکی
بیش از آنکه برای ائمه عترت کم در عرض تابعین و ولایت زکوة فطر بشرط بلوغ
و عقل و علم از او باز بود و عقی بودن و اخیر شرط وجودت و عقی غایبان را
سایر شرط و کسرها و عیوب و محنت چنانچه اسلام شرط محنت نه و عیوب عقی بودن
محقق میشود مال بود از احوال است خود و عیالی خود هر چند با فعلان الله باشد بلکه
صفتی باشد که از احوال سال از آن معلوم شد و مستحق هر که مقدار زکوة را مال
باشد زیاد از قوت بکشد روز خود ترک نکند و در صورتیکه روز آن کمتر شد
و بکسر زکوة بدست نداشت باشد یا بنحو کند که ای خود بدهد اقل بیض از غنای هر یک
از ایشان بدکسر و بخراند و یا تو لایقی از ایشان بدهد یا بفرمان و از سنت است و یا
در وقت است که یا او تمام مکلف باشد و هر که مال ندارد امتیاز در عید زکوة از او
ساخته است هر که پیش از دخول شعیب باشد و اجبت شدن و هم پیش از است مکلف هر که
باغ نموده یا بانیال یا بدیاقه شود یا بملوودی از برای او تولد شود و معتبر
در این نیست و کفایت میکند در مرتب و تعیین اگر معین نباشد و علاوه نمودن و
احوط است و واجبت شدن زکوة از برای خود و هر که عیالی او باشد اختیار را بکار چنانچه
الفضل او باشد یا با عیالی باشد یا با عیالی باشد یا از او مال نباشد یا کاز و هم چنین

در ادب و فضل

[illegible]

تفضیل آئینه

در تفضیل چهار تنو

میز بود که بر کاه رخت تمام شود و در کلاه غلوم در قله کاه غریب سه ساعت میوه می خورد
و در وجه مطلب تفضیل خارج شده از دست خود آن که میوه در قله کاه رخت می خورد
خارج شد و سبوی عرش رفت و پدر کا الهی را می کاه کاران از شیخ طایب طلب امر می کرد
و خدا و تهم و جوع هم که در روزانست با آنکه تهم بوده بود مقام شفا اعتنا غلوم کل
فرمود و حضرت امام زین العابدین هم هنگام شهادت حضرت کاس حسین هم نوش بودند
و او را که در ظاهر شد آثار عذاب بود و مشیت قضایم الهیه تعلو گرفته بود که در باب
اهل زمین نازل نماید بدای امامم عذاب دفع شد و چون مشیت ختمیه و قضاء
مستقیم نبود بدای در آن حاصل شد و بدای بقضای لایزال تا وقت معین مهلت داد
توأم و بقای زهر مرز و موط و موط بود امامم و فیوض انجذاب است امامم و غیره
قلب عالم امکان است همه ممکنات در آن او را طبع می باشد هر چند علم امامم حصول
نه ضروری می باشد چنانچه قلب بر جمیع اقوال بدن مطلع است هم چنین امامم هر جمیع اجزاء
عالم امکان اطلاع دارد و سلطان عالم امکان است و سلطان و جود و باین و عمله
غایب خلقت ممکنات است اما غایب پس بعد از مرتبه امام حسین هم حضرت عباس افضل
از سایر شهدا بودند و بعد از آنجا حضرت علی کبر افضل بودند و بعد از آن حضرت
قاسم و بعد از مرتبه آنها برادران حضرت عباس افضل از سایر شهدا بودند و بعد از
مرتبه آنها حاجب مسلم افضل از سایر شهدا بودند و در تمام خلق عالم کسایت که
مرتبه شهادت بودند همین هفتاد نفر بودند و کسایت که در شب عاشورا متفرق شد
تا با بر رتبان مقامات نبودند از این جهت بود حضرت امام حسین هم با آنها فرود
هر که می آمد در این شب مرخص می باشد و اما ثالث پس حضرت امام زین العابدین
از حضرت علی کبر بودند و اما رابع پس مصالح و حکمت های انجذاب بسیار است و
مرتبه علم صلی الله علیه و آله و جمیع ممکنات افضل باشند و علم آنها افضل از جمیع ممکنات و در جمیع صفات و احوال و

کیفیت زیارت عاشورا

در مسئله نماز

والله برای ایمان است دعا ای بدیاء مستجاب شد بسبب استغناء ایمان و دعا
ایماد برای اسلام است و در جنب علوم ائمه طاهرين هم مثل فطرات رجب زیارت
تاسع پس به طلب معجزه و غرق عاده است مقام نورانی است و دعوی مرتبه قوه
بشریه ندارد و اما عاشر پس شهدا که در آن شهادت داده دیگر افضل می باشند و نظر
بشرافت خون شهیدان و شرمه مقدس که شهادت در غسل دهند و هم آنجا می که
که شهید شده است در قیامت محشور شود و حضرت امام حسین در روز عاشورا
بقوه امامت چنگل فرمود تا آنکه در آن مقام نورانی امامت بر خلائق ظاهر شود
و فی آن جهت حصول مرتبه شهادت و وفاء بعد از استکبار قوه امامت بر داشت
و محضای قوه بشریه ضعف بر غلوم مستوفی شد تا آنکه از اسب روی
زمین قرار گرفت و وفای چون مطلب با چهار سید بن دیک بن و آل فله رسید
و انشخص از سید بیرون رفت چون روزی که شهادت داد و فریاد می شنید
تغییب بودم و تنها شخص بر دوش سید سله داخل شد و نشست من و زبانت
چندان و سوال کردم و جواب فرمود و نحو سوال و جواب که گفتا شده بود در این کتاب
نوشته شده می شود سوال کیفیت زیارت عاشورا و اینها را در جواب
اول سلامی بنحو اختصار بحاجب حضرت امیر المؤمنین و بحاجب حضرت امام حسین
بکن و بعد از آن که در کتب تزیینات بعد از آن دو رکعت نماز و
بعد از آن زیارت مشهور و اگر اوقات السلام علیک یا ابا عبد الله است
بخوان و بعد از آن صد مرتبه این و صد مرتبه سلام و دو رکعت یکم زیارت
و دعا ای بیرون و دعا ای لقمه بترتیب که در کتب معرجه در دعا و اسطوانات بعد از
هر حاجتی که داری از شاه الله بر آورده است و اما ضامن استیجاب این دعا است
در این فصل با اختلاف مقامات
خود مختلف

میباشد و اکل از جمیع مراتب مقام عدول محض علیهم السلام میباشد که این مرتبه
انها با آن تعلق که مشیت خداوند بر آن تعلق گرفته است مایشاء و لا یشاء الله و
در زیارت جامع کبیر مطهر است السلام علی حال مشیت الله و حضرت فرمودند
تخلی وجهه مشیت الله اذا شئنا شاء الله و ما نشاء الا ان شاء الله و بدانکه مقام
و درجه اکبرای ایشا حاصل شده آنها از جهت عبودیتند که بود و مشیت آنها
ایع مشیت الهیه بود و این حقیقت معنای عبودیت است هم چنین مقامات نورانی ایشان
از مقام عبودیت حاصل شد و آن مقامات است که زبان قوه تعقل بر آن نیست حاصل از استکمال
ایشان ابرار مشیت و مقامات استفاضه میباشد و واسطه میباشد میان خالق و مخلوق
در جمیع مراتب و مقامات عالی غایب خلقت جمیع محکات اول و افضل و اشرف میباشد
از جمیع محکات و مظهر هم الله که کلمه جامع میباشد و چون مشیت ایشان شریف و
مشیت سایر محکات بود و خدا مشیت را بر منسوب نموده اند چنانچه عبارت کرده
و روح حضرت آدم را نسبت بخدا داده اند و عیسی را روح الله نامیده اند سوال
معنا و جمیع کل تنبیه لایا عتکر در زیارت جامع مطهر است چیست که تکیه
خصوصی قمار و دشمنی است با کوناست یا خصوص تکیه بر تائید حق و یابری و تکیه
یا اضطرار بر حق است چون امام سلطان و پادشاه عالم امکان است جمیع محکات
در ظل کفایت است و هم محکات مامور با طاعت او میباشد و آنچه در عالم امکان
واقع میشود یا بدان او و معروف مشیت او میباشد و تا هاست بر عالم امکان چنانچه
در عالم الت و عا لفر هم همین تکلیف بر قاطبه محکات ثابت شده است پس امام
عزله طلب عالم امکان است لحاظ معنویه دارد بر محکات پس هم محکات خلص
میباشد و در بد سلطنت و چنانچه حضرت امام حسین در روز عاشورا عرض کرده

تو بودم مراکت شدند
حق که صدای دلخواه من
ساکت شده و در غایت آنکه هم
محکات قرآن او را مطهر و متبرک
میباشند و هم در جبهه انصاف
و عافیت هستند و تمام و دهر
این مویط و مویط بود امام
میباشد و این خصوص و اخلاص
مثل تنبیه که هم ایشان را
مشمول میباشد که خدا فرموده
ان من شئنا کونوا مسلمین
چنانچه هم محکات تائید الحق
هستند و مقامات و جد و نبوت
و ولایت معروف و معلوم و
مأمور میباشد و هم چنین هم
اینها را امام جامع و خالص
میباشند باطن خدای تعالی و
الغیبه جوهر کیمیا الزکیاء
پس منسوب است بر امام آنچه را که
خواهد برای او میسر است و بیفت
در باب اسلام تا نیست از مقام
هو نیست

بابین مقامات و درجات رفیع فایز شده است و این مقام مظهر الیه است
در اظهار ارادان نیست سوال شد و تواتر در طوفان حضرت شرف عروج
بن آدم غرق شد و حال آنکه انکه از کبر و قبح لا یدعی الارض من الکافرین بنا و ادایه
لا غاصم الیوم من الله دلیل است بر اینکه جمیع کفار با یل هلاک شده باشند
عوج کافر بود پس چگونه هلاک نشد جواب این عوج چون در کساحه کشته
فرج افغان کرده بود و خدا عمل احدی را ضایع نمیکند چنانچه فرموده است الله
لا یضییع عمل احدکم و میفرماید من یعمل شفا فی رقبته عوج و عوج در آخر هیچ
اجری ندارد و هذا اجر و ثواب و از اشد و اند عالم قطرات از عرق فرمود چنانچه شفا
بواسطه عباد آنکه بعمل آورده بود و صلیت داده تا وقت معلوم که زمان ظهور
حضرت قائم باشد و امر اطهر شد عوج تعلق نکند بود سوال شد که حدیث
المؤمن خیر عمل حدیث خال آنکه در حدیث افضل الاعمال است چنانچه جواب
بدانکه نبیه احقر اصعب اعمال و روح عباده است عبادت روح افضل اعمال
بعبادت حق سوال را و جمیع بین مآورد من امتناع الرزق و المعزیه بین ما
یدل علی امکانها و فرق عیالها فقد قال الله نعم لا تدکر الا بصار و هو یدرک
الا بصار و فی الحدیث ان الله قد اخرج عن العقول کما اخرج عن الایضار فی الحدیث
لو کشف الغطاء ما ازددت فهیما جوی اب یلیکنه حقیقتی است ای نیست چرا که
ذات الحیثیه محیط است بهر چیز و هو کل شئی محیط بهر شیء بان احاطه نوا کرد و
ادراک چیز که که احاطه عقل باشد ممکن نیست فاذا لا یحیطون به علما و لا تدکر العیون
بنشانه الایضا و لکن تدکر القلوب بختیاق الایمان و حضرت امام حسین میگوید که
بکرتی فرشتگان ظاهر از کاشی فاش ظاهر که کشته و قال الله تعالی و لو کشف تلب

این مقامات و درجات رفیع فایز شده است و این مقام مظهر الیه است
در اظهار ارادان نیست سوال شد و تواتر در طوفان حضرت شرف عروج
بن آدم غرق شد و حال آنکه انکه از کبر و قبح لا یدعی الارض من الکافرین بنا و ادایه
لا غاصم الیوم من الله دلیل است بر اینکه جمیع کفار با یل هلاک شده باشند
عوج کافر بود پس چگونه هلاک نشد جواب این عوج چون در کساحه کشته
فرج افغان کرده بود و خدا عمل احدی را ضایع نمیکند چنانچه فرموده است الله
لا یضییع عمل احدکم و میفرماید من یعمل شفا فی رقبته عوج و عوج در آخر هیچ
اجری ندارد و هذا اجر و ثواب و از اشد و اند عالم قطرات از عرق فرمود چنانچه شفا
بواسطه عباد آنکه بعمل آورده بود و صلیت داده تا وقت معلوم که زمان ظهور
حضرت قائم باشد و امر اطهر شد عوج تعلق نکند بود سوال شد که حدیث
المؤمن خیر عمل حدیث خال آنکه در حدیث افضل الاعمال است چنانچه جواب
بدانکه نبیه احقر اصعب اعمال و روح عباده است عبادت روح افضل اعمال
بعبادت حق سوال را و جمیع بین مآورد من امتناع الرزق و المعزیه بین ما
یدل علی امکانها و فرق عیالها فقد قال الله نعم لا تدکر الا بصار و هو یدرک
الا بصار و فی الحدیث ان الله قد اخرج عن العقول کما اخرج عن الایضار فی الحدیث
لو کشف الغطاء ما ازددت فهیما جوی اب یلیکنه حقیقتی است ای نیست چرا که
ذات الحیثیه محیط است بهر چیز و هو کل شئی محیط بهر شیء بان احاطه نوا کرد و
ادراک چیز که که احاطه عقل باشد ممکن نیست فاذا لا یحیطون به علما و لا تدکر العیون
بنشانه الایضا و لکن تدکر القلوب بختیاق الایمان و حضرت امام حسین میگوید که
بکرتی فرشتگان ظاهر از کاشی فاش ظاهر که کشته و قال الله تعالی و لو کشف تلب

مبيناً لأن الفطران سبب الهداية ونور قلوب العارفين ومظهر نور الحق والعرفان
 فالله سبحانه وتعالى والحق سبحانه وتعالى والحق سبحانه وتعالى والحق سبحانه وتعالى
 أي الله متورقاً أو الأرض فها هو مبدعها فوهمته نوراً لا نوراً ومظهر
 الموقوتات وجود كل شئ عبارة عن نور به يظهرها حيث ذلك الشئ وهذا الله تعالى
 بقدر أن فكلما في السماوات والأرض تظهر كلمة الله والله مظهرها ووصفها وأما
 أن المراد بالنور قوله تعالى نور كوكبه فادري أن النبي صلى الله عليه وآله أنه لما
 نزلت آية الفجر شرح الله صدره للإسلام فهو على نور من نور سبعة ما مضى هذا
 النور فكانت النور والهدى في قلب المؤمنين أنتج له الهدى حيث ضل هذا السبيل
 الله نور قلب المؤمنين بالمصباح لأن المصباح قد وصل واستنار من نور آخر فكذا
 هذا النور قد نزل في قلبه وحصل واستنار من نور المطلق الإلهي والوجود الفيثوي
 وأقلية من هذه المشكوة والأشياء والربانية من نور الزينة والشمس في هذا كاهل
 السماوات والأرض من المبهين لاهل السماوات والأرض من نورهم ومصالحهم فلما كان الله
 وهذه هي تلك السماوات والأرض من المصالحهم وموردتهم كما هي تدور
 بالنور الذي خلقه الله لهم في السماوات والأرض من صلاح دينهم قال إن نور
 السماوات والأرض من هذا المعنى أجرى على نفسه هذا الاسم توسعاً ونجواً
 العقول التي على نور لا يجوز أن يكون قد أودا الأرضية ولا من حشر الأتوار
 لأن الخلق لا نوراً في جميع أجناس الأشياء ولا ريب جوارق الرقيب
 المربوب والخلق والخلق والمصنوع وثبت بالبرهان أن الله لا يشبه
 له في نظره فمع أن نوره الذي يشبه بالمصباح إنما هو كائن لاهل السماوات والأرض
 على قلوبهم وحسن وعلمه والخاصة أنه تعالى لاهل السماوات والأرض

مبيناً لأن الفطران سبب الهداية ونور قلوب العارفين ومظهر نور الحق والعرفان
 فالله سبحانه وتعالى والحق سبحانه وتعالى والحق سبحانه وتعالى والحق سبحانه وتعالى
 أي الله متورقاً أو الأرض فها هو مبدعها فوهمته نوراً لا نوراً ومظهر
 الموقوتات وجود كل شئ عبارة عن نور به يظهرها حيث ذلك الشئ وهذا الله تعالى
 بقدر أن فكلما في السماوات والأرض تظهر كلمة الله والله مظهرها ووصفها وأما
 أن المراد بالنور قوله تعالى نور كوكبه فادري أن النبي صلى الله عليه وآله أنه لما
 نزلت آية الفجر شرح الله صدره للإسلام فهو على نور من نور سبعة ما مضى هذا
 النور فكانت النور والهدى في قلب المؤمنين أنتج له الهدى حيث ضل هذا السبيل
 الله نور قلب المؤمنين بالمصباح لأن المصباح قد وصل واستنار من نور آخر فكذا
 هذا النور قد نزل في قلبه وحصل واستنار من نور المطلق الإلهي والوجود الفيثوي
 وأقلية من هذه المشكوة والأشياء والربانية من نور الزينة والشمس في هذا كاهل
 السماوات والأرض من المبهين لاهل السماوات والأرض من نورهم ومصالحهم فلما كان الله
 وهذه هي تلك السماوات والأرض من المصالحهم وموردتهم كما هي تدور
 بالنور الذي خلقه الله لهم في السماوات والأرض من صلاح دينهم قال إن نور
 السماوات والأرض من هذا المعنى أجرى على نفسه هذا الاسم توسعاً ونجواً
 العقول التي على نور لا يجوز أن يكون قد أودا الأرضية ولا من حشر الأتوار
 لأن الخلق لا نوراً في جميع أجناس الأشياء ولا ريب جوارق الرقيب
 المربوب والخلق والخلق والمصنوع وثبت بالبرهان أن الله لا يشبه
 له في نظره فمع أن نوره الذي يشبه بالمصباح إنما هو كائن لاهل السماوات والأرض
 على قلوبهم وحسن وعلمه والخاصة أنه تعالى لاهل السماوات والأرض

بطاعته لأن الله وفقه لذلك وهذه نور قلبه لأنه نور قلوبكم خير نور
 توجيهه الثالث عشر أنه نور الهدى من إشراق نوره إلى قدرته وبقدرة
 الإجابة ونفسه إلى قدرته وبقدرة الإجابة ونفسه إلى قدرته وبقدرة
 من يد من يشاء علماً توجيهه ونهضه والرابع عشر أن الله خلق الأرواح قبل
 بالحق عام ونورها بالحق الكمال المعنوية وخالطها بنفسه واستضاءها بنور
 قد سر وأخبرها بقوله الله نور السماوات والأرض لأنه نور من نور الأرواح بكامله
 نوره الخامس عشر أن المراد بالسماوات عا لا الأرواح العلوية وبالأرض عا لا
 الأجسام الظلمانية السادس عشر أن المراد بالسماوات العقول النورية وبالأرض
 من تنبؤ النفوس القدس السابعة عشر أن المراد بالسماوات المقامات النورية بالمملكة
 والحجج الستة فاتباعاً الأرض جسا السماوات والأرض الثامن عشر أن هذا النور
 أحداً من الله تعالى وهو نور ونور الحق ونور السماوات والله تعالى هو الكمال
 والشمس نور العقل ونور الإيمان ونور القوى ونور الباقوت والله تعالى هو الكمال
 له نورهم والخلق كقوتهم والملائكة قوتهم والمؤمن قوتهم والمسلم قوتهم
 والشاهد أن أشاداً بهم فهو حقيقة بسيطة ظاهرة بذاتها مظهرها لغيرها لا جبر
 له ولا فصل فلا لها من جدي ولا لها كاشف سمي كاشفها في نفسه بل هي
 أظهر الأشياء وأجلها فلا برهان عليها إلا بهل هو البرهان على كل شئ إذ هو غير
 فهو حقي فذاته ظاهر النور مستضيئ به فكيف يكون هو مظهر للنور ومعرض
 كاشفاً له فثبت أن الله تعالى هو ظاهر بذاته وذاته عين ظهوره وذاقه ظهوره
 ذاته لذاته وموجودها من كمال الحق والوجود وبالحقيقة النور هو الذي نور
 قلوب العارفين بتوحيده وأما أسرار الحقين بتأنيده وكون الأشياء بالنور

بأن الله تعالى وفقه لذلك وهذه نور قلبه لأنه نور قلوبكم خير نور
 توجيهه الثالث عشر أنه نور الهدى من إشراق نوره إلى قدرته وبقدرة
 الإجابة ونفسه إلى قدرته وبقدرة الإجابة ونفسه إلى قدرته وبقدرة
 من يد من يشاء علماً توجيهه ونهضه والرابع عشر أن الله خلق الأرواح قبل
 بالحق عام ونورها بالحق الكمال المعنوية وخالطها بنفسه واستضاءها بنور
 قد سر وأخبرها بقوله الله نور السماوات والأرض لأنه نور من نور الأرواح بكامله
 نوره الخامس عشر أن المراد بالسماوات عا لا الأرواح العلوية وبالأرض عا لا
 الأجسام الظلمانية السادس عشر أن المراد بالسماوات العقول النورية وبالأرض
 من تنبؤ النفوس القدس السابعة عشر أن المراد بالسماوات المقامات النورية بالمملكة
 والحجج الستة فاتباعاً الأرض جسا السماوات والأرض الثامن عشر أن هذا النور
 أحداً من الله تعالى وهو نور ونور الحق ونور السماوات والله تعالى هو الكمال
 والشمس نور العقل ونور الإيمان ونور القوى ونور الباقوت والله تعالى هو الكمال
 له نورهم والخلق كقوتهم والملائكة قوتهم والمؤمن قوتهم والمسلم قوتهم
 والشاهد أن أشاداً بهم فهو حقيقة بسيطة ظاهرة بذاتها مظهرها لغيرها لا جبر
 له ولا فصل فلا لها من جدي ولا لها كاشف سمي كاشفها في نفسه بل هي
 أظهر الأشياء وأجلها فلا برهان عليها إلا بهل هو البرهان على كل شئ إذ هو غير
 فهو حقي فذاته ظاهر النور مستضيئ به فكيف يكون هو مظهر للنور ومعرض
 كاشفاً له فثبت أن الله تعالى هو ظاهر بذاته وذاته عين ظهوره وذاقه ظهوره
 ذاته لذاته وموجودها من كمال الحق والوجود وبالحقيقة النور هو الذي نور
 قلوب العارفين بتوحيده وأما أسرار الحقين بتأنيده وكون الأشياء بالنور

[illegible]

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تهران

[illegible]

